

Fővárosi Bíróság
.... P. ..../2007/126.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Bíróság
a dr. ... ügyész és a dr. ... ügyész által képviselt

Fővárosi Főügyészség (...) felperesnek -

akinek pernyertessége érdekében beavatkozást kért

a dr. Egri Oszkár ügyvéd által képviselt

... (...)

a ... elnök által képviselt

... (...)

a dr. Dániel Péter ügyvéd (...) által képviselt

... (...)

a ... elnök által képviselt

**MAGYARORSZÁGI NEMZETI ÉS ETNIKAI KISEBBSÉGEK ÉRDEKVÉDELMI
EGYESÜLETE (...)**

a dr. Ádám György ügyvéd (...) által képviselt

MAGYAR ELLENÁLLÓK ÉS ANTIFASISZTÁK SZÖVETSÉGE (...)

a személyesen eljár

... (...) -

a dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd (...) és ... elnök (alperes címe.) által képviselt

**MAGYAR GÁRDA HAGYOMÁNYŐRZŐ ÉS KULTURÁLIS EGYESÜLET (alperes
címe.) alperes ellen -**

akinek pernyertessége érdekében beavatkozást kért

a személyesen eljár

... (...),

a személyesen eljár
... (...)
a személyesen eljár
... (...)
a személyesen eljár
... (...)
a ... elnök által képviselt
... (...)
a ... elnök (alperes címe.) által képviselt
... (...)
a ... elnök által képviselt
56-OS MAGYAROK VILÁGSZÖVETSÉGE (...)

a ... (...) által képviselt
TÚLÉLÉS '98 EGYESÜLET (...)

a személyesen eljár
... (...)
a személyesen eljár
... (...)
a személyesen eljár
... (...)
a személyesen eljár
... (...)
a dr. ... elnök által képviselt
SZENTENDREI NEMZETI KONZERVATÍV KÖR (...)
a személyesen eljár
... (...)

a személyesen eljár
... (...) és
a személyesen eljár
... (...) -

társadalmi szervezet megszüntetése (egyesület feloszlata) iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A bíróság a Fővárosi Bíróság 2007. június 18-án kelt, ... Pk..../2007/3. számú végzésével .... szám alatt nyilvántartásba vett **MAGYAR GÁRDA HAGYOMÁNYŐRZŐ ÉS KULTURÁLIS EGYESÜLETET feloszlatta.**

A bíróság elrendeli a feloszlattott szervezetnek a bírósági nyilvántartásból való törlését.

A bíróság megállapítja, hogy az alperesi egyesület bankszámlán lévő készpénzvagyona állami tulajdonba kerül.

A bíróság felhívja az alperesi egyesület bankszámláját vezető ... Rt-t, hogy a .... szám alatti fiókjában ...szám alatt kezelt bankszámláján az ítélet jogerőre emelkedésekor meglévő pénzüsszeget utalja át a Magyar Államkincstár ...szám alatt vezetett "Egyéb pénzügyi lebonyolítások" letéti számla javára.

A bíróság erről a Magyar Államkincstárat értesíti.

Az eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet ennél a bíróságnál kell 26 példányban előterjeszteni.

Az ítélet elleni fellebbezés esetén a Fővárosi Ítéltábla előtt a jogi képviselő kötelező.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a peres felek kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

Ha a fellebbezés csak a perköltség nagyságára vagy viselésére, a teljesítési határidőre, vagy az állam által előlegezett költség viselésére vonatkozik, illetőleg ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, bármelyik fél kérheti, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálja el.

INDOKOLÁS

Az alperesi egyesület létrehozását 10 magánszemély határozta el, az alakuló közgyűlést 2007 május 8-án tartották meg. Ezt megelőzően a korábban benyújtott nyilvántartásba vétel iránti kérelem kapcsán a Fővárosi Bíróság bizonyos hiányok pótlására hívta fel az egyesületet alapítani szándékozókat. Az ezt követően elkészített új Alapszabály-tervezetet az alakuló közgyűlés elfogadta, az egyesület elnökévé ...t, alelnökévé ... választotta. Az alakuló közgyűlés választott továbbá elnökségi tagot, valamint 3 tagú Ellenőrző és Etikai Bizottságot is. Elfogadták azt is, hogy a havi tagdíj mértéke 1000 Ft legyen. Az egyesület székhelyeként ... elnök lakcímét jelölték meg. Ezt követően a Fővárosi Bíróság 2007 június 18-án kelt és 2007 július 12-én jogerős ... Pk. ..../2007/3 számú végzésével az alperesi egyesületet 12583 szám alatt nyilvántartásba vette.

Az alperes Alapszabályának 2.§.-a 1. pontja alatt az alperes céljaként a magyar kultúra ápolását és a nemzeti hagyományok őrzését felvállaló, a modern polgári konzervativizmus értékeit magáénak valló fiatalok összefogását, számukra tartalmas programok szervezését jelölte meg, amelynek keretében

- a) Lehetőséget nyújt a fiatalok szabadidejének kulturált eltöltéséhez.
- b) Keretet teremt az ifjúság nemzettudatának ápolásához.
- c) Pozitív emberi és közösségi értékek felmutatásával az élet különböző területein segíti a fiatalok eligazodását.

- d) Együttműködik a hasonló eszmeiséget felvállaló szervezetekkel.
- e) Részt vesz az ifjúságot érintő kérdések megvitatásában.

Ehhez kapcsolódóan a 2.§. 2. pontja az egyesület feladataként rögzíti :

- a) Programok szervezése az Egyesület és a vele együttműködő szervezetek tagjai részére
- b) Különbféle tagozatok és kulturális műhelyek létrehozása és működtetése.
- c) Vitafórumok szervezése.
- d) Konferenciák szervezése
- e) Tudományos kiadványok, tanulmányfüzetek megjelentetése, tudományos ismeretterjesztés.
- f) Tevékenységének minél szélesebb körben való megismertetése.

Az alperesi egyesület elnöksége 2007 július 18-án ülést tartott. Itt megfogalmazták azt az elképzelést, hogy mivel az egyesület jogi keretei szűkek ahhoz, hogy a jövőző gárdisták "be tudjanak csatlakozni", addig a **M.G.** az egyesülettől jogilag függetlenül induljon el mozgalomként, a polgári körök és a Magyar Út Körök mintájára. Az 1. számú határozat azt tartalmazta, hogy az alperesi egyesület fogja első rendezvényét megtartani a ... A 3. számú határozat rögzítette azt, hogy ..., az alperesi egyesület egyik tagja felajánlotta, hogy saját nevére regisztráltatja a www.m.g.hu domain nevet és őt az egyesület "felkéri arra, hogy ott az egyesület véleményével egyező írások jelenjenek csak meg". ... az ülésen jelen volt, a határozatot a maga részéről tudomásul vette, és a későbbiekben is annak megfelelően járt el, az általa működtetett honlapot számosan az alperesi egyesület, illetve a **M.G.** Mozgalom hivatalos megnyilatkozásai fórumaként azonosítják. Az 5. számú határozat úgy rendelkezett, hogy "a **M.G.** Egyesület életre hívja a **M.G.**, jelenleg mozgalomként működtetve, de a későbbiekben megpróbálja tagozatként integrálni az egyesületen belül." Ezzel összhangban a 6. számú határozat azt tartalmazta, hogy a "**M.G.** egyesületen belüli integrációjához" módosítani kell az egyesület alapszabályát. A tervezet elkészítésével határidő tűzésével ..., az egyesület alelnökét bízták meg.

A ... által regisztrált www.m.g.hu <<http://www.m.g.hu>> elnevezésű honlapon 2007 július 17-i időpont-jelzéssel megjelent a **M.G. Alapító Nyilatkozata**. Ebben közölték, hogy a szervezetet olyan pillanatban hozták létre, amikor a magyarság "fizikai, lelki és szellemi önvédelem nélkül maradt". Azt is közölték, hogy "a **M.G.** pártok és határok felett áll. A nemzetközösség erő-és érdekközössége akar lenni. Életre hívója és támogatója mindannak, ami nemzeti felébredésünk és felemelkedésünk irányába mutat, de megingathatatlan gátja a magyarság szellemi és fizikai gyengítésének." Az alapító nyilatkozatban a következő feladatokat jelölték meg a **M.G.** számára:

- A besorozott és felesketett gárdisták fizikai, lelki és szellemi képzése és önképzése, hogy feladataikat példamutató hatékonysággal, kellő erővel, céltudatossággal és alázattal hajthassák végre.
- Ápolja a magyar kultúrát és történelmünk emlékeit, adja tovább a felnövekvő generációk épülésére.
- Aktívan vegyen részt a katasztrófa-elhárításban, rend-és polgárvédelmi feladatokban.
- Karitatív és szociális missziók támogatása és szervezése.
- Rendkívüli helyzetben a nemzeti önvédelem erősítése.
- Része vagy gerince kíván lenni a majdan felállítandó Nemzetőrségnek.

Az Alapító Nyilatkozattal egyidejűleg ugyanazon honlapon "Jelentkezési Lap" vált hozzáférhetővé azzal, hogy a **M.G.** célkitűzései anyagilag olyan számlaszámon támogatható, amely azonos az alperes számlaszámával. (Fel is tüntették, hogy a **M.G.** Egyesület

számlaszámáról van szó). Az első gárdista-avatásra 2007 augusztus 25-én került sor a ... A rendezvény színpadán az alperesi egyesület alapító tagjai közül többen jelen voltak, az egyik szónok ..., az alperes elnöke volt. A rendezvényen felolvasták az Alapító Nyilatkozatot. ..., az alperes akkori egyik elnökségi tagja a "M.G. tiszteletbeli főkapitánya" címet használta, a megjelent gárdistákat a helyszínen vezényelte, és ő olvasta fel a megjelent gárdisták által a helyszínen letett eskü szövegét is. A gárdisták a helyszínen egyenöltözetben jelentek meg, alakzatokat formáltak és meneteltek is. Az esemény széleskörű társadalmi visszhangot keltett, az érzelmi azonosulástól az egészen éles ellenérzések nyílt kifejezéséig. A megütközést, elutasítást kifejező vélekedésekben komoly teret kaptak a gárdisták egyen-öltözetére (fekete sapka, fekete mellény, fehér felső /ing/, fekete nadrág, bakancs és árpád/házi/-sávós nyakraváló/sál/) vonatkozó észrevételek, amelyek a magyarországi 1944-45-ös vészidőszakban súlyosan és méltán elítélendő, történelmi léptékű bűnöket elkövető nyilasok külső megjelenésével rokonították a gárdisták megjelenését és menetelését egyaránt. A rendezvényt érdemben az alperes szervezte.

Az alperes vezetői és tagjai aktív szerepet vállaltak a M.G. tagjainak toborzásában országszerte. A felperes az egyesületi jogról szóló törvényben biztosított jogánál fogva vizsgálta az alperes tevékenységének törvényességét, az egyesület elnöke és alelnöke 2007 szeptember 26-án személyes meghallgatáson vettek részt, ahol megerősítették, hogy a M.G. Mozgalmat az alperes hozta létre és azt a jövőben az alperesi egyesület keretei közé kívánják integrálni. A felperes ezt követően az alperes elnökénél felszólalással élt. Az irat 2007 október 4-én kelt és a T.C...../2007/1-VI. számot viselte. A felperes közölte, hogy a katasztrófa-elhárítás, a rend-és polgárvédelmi feladatokban való részvétel, a rendkívüli helyzetekben a nemzeti önvédelem erősítése és a felállítandó Nemzetőrségben való részvétel nem fér össze az alperes kulturális és hagyományőrző jellegével. A felperes ezért felhívta az alperest, hogy törvénysértő tevékenységével hagyjon fel, a felszólalást bírálják el, hozzák meg a megfelelő intézkedést és erről a felperest értesítsék. Az alperes részéről ezt követően ... 2007 november 9-én értesítette a felperest, hogy a kifogásolt részt a honlapról törölték, a kifogásolt tárgykörökben pedig sem a mozgalom, sem pedig az egyesület nem végzett tevékenységet, az egyesület alapszabályát pedig módosítani fogják. Az alperes 2007 december 7-én tartott közgyűlésén az alapszabálynak a célok és feladatok körében azon kiegészítését rögzítették, hogy az egyesület céljának tekinti, hogy "társadalmi párbeszédet kezdeményezzen, valamint nyilvános rendezvényeket és lakossági fórumokat tartson az emberek biztonságát érintő olyan kérdésekről, mint a katasztrófavédelem, a honvédelem, az életmentés és a közbiztonság". Ugyanezen alkalommal ugyancsak célként és feladatként rögzítették, hogy az alperes arra bátorítja a tagjait, hogy "magánszemélyként, magyar állampolgárként és a törvény adta keretek és lehetőségek között vegyenek részt a katasztrófa-, polgár-, és a rendvédelmi szervek és hatóságok munkájának civil támogatásában."

A ... terén 2007 október 21-én az alperes aktív közreműködésével (az anyagi-infrastrukturális feltételek megteremtésével) tartották meg a következő gárdista-avatást. Az esemény egyik meghatározó szónoka ismételten ..., az alperesi szervezet elnöke volt. ..., az alperes elnökségi tagja a "főkapitányi teendőket" ... részére adta át, aki ezáltal a M.G. új országos főkapitánya lett. A gárdisták ezúttal is a már korábbról ismert egyenöltözékükben jelentek meg - az egyenöltözék egyéni beszerzése és később viselése a gárda-tagság elengedhetetlennek minősített kelléke, külső megjelenési formája - és alakzatban vonultak fel és tették le esküjüket.

2007 november 29-i keltezéssel "M.G. Kulturális Egyesület" fejlécű levélpapíron (az alperes pontos címének feltüntetésével és a www.m.g.hu honlap "hivatalosként" való feltüntetésével) "...

Megyei Kapitány" aláírással jelentette be nevezett személy a M.G. Kulturális Egyesület nevében a 2007 december 9-ére ... községbe szervezett közterületi rendezvényt az illetékes rendőrkapitányságon. A bejelentésben külön is szerepel az, hogy az alperes tagjainak rendezvényéről van szó, a rendezvény címe pedig : "M.G. a vidék közbiztonságáért". A bejelentést a rendőrség tudomásul vette, a tervezett vonulási útvonalban kértek változtatást, amely be is következett. A rendezvény meghívója megjelent a www.m.g.hu honlapon is. (A honlap a "M.G. hivatalos honlapja"-ként hirdette magát) A meghívó szövege a következő volt : "A tavalyi olaszliszkai lincselés, a magyar-cigány etnikai feszültség egyik letragikusabb példája, rámutatott arra, hogy a magyarországi romapolitika az utóbbi 17 év egyik megoldatlan problémája maradt. A kisebbségi vezetők alkalmatlanságát és a kormányzati politika teljes csődjét bizonyítja, hogy az ország különböző pontjain cigány bűnöző csoportok terrorizálják a törvénytisztelő állampolgárokat, a cigányok által sűrűn lakott térségekben kirobbanó sorozatos tömegverekedések a helyi "békés többséget" félelemben tartják. A jelenség tabu témának számít a hazai közéletben : a magyar kormány ez ügyben tehetetlen, a rendőrség keze meg van kötve, a hazai médiumok cinikusan hallgatnak. Nem akarunk még egy ... ! Nem akarunk rettegetésben élni ! A M.G. december 9-én (vasárnap) a Pest megyei ... várja szimpatizánsait a "M.G. a vidék közbiztonságáért" rendezvényére. Az esemény keretein belül a gárdisták átvonulnak a tatárszentgyörgyi utcáson, majd a ... téren a rendezvény meghívott előadói tartják meg beszédüket."

Az előre bejelentett rendezvényt fokozott média-érdeklődés kísérte. A település polgármestere előzetesen megkísérelte az általa korábban megadott terület-felhasználási engedélyt visszavonni. Az erre vonatkozó határozat - miként ezt megelőzően a megengedő határozat is - az alperes székhelyére került megküldésre. Az alperesi egyesület részéről fontosnak tartották azt, hogy ezzel kapcsolatban külön sajtóközleményt adjanak ki, amelyben hangsúlyozták, hogy a polgármester politikai nyomásra cselekedett, és az egyesület tájékoztatta a közvéleményt, hogy "megtartja ... tervezett békés demonstrációját." A rendezvényen végül is több száz gárdista vett részt egyenruhában, akik a rendőrséggel egyeztetett útvonalon alakzatban menetelve vonultak végig a község meghatározott utcáin. A menetet a "Nemzeti Őrsereg" elnevezésű szervezet tagjai - akiket "bajtársi szervezatként" aposztrofáltak - kísérték a két világháború közötti idők idéző katonai egyenruhában, és olyan karszalaggal a bal karjukon, amely hasonlított a nyilas-hungarista vézskorszakban a rendszer képviselői által használt karszalagokhoz. Az ilyen módon megvalósult "látványos" erődemonstráció alkalmas volt arra, hogy a roma kisebbségben széles körben visszatetszést, félelmet keltsen. A televíziós beszámolók, a sajtótudósítások, az internetes közlések nyomán a társadalom széles körei értesültek a ... történetéről.

A demonstráción felszólalt ..., a M.G. főkapitánya, ..., a M.G. Egyesület alapító tagja, valamint ..., a J.M. Mozgalom alelnöke. A felszólalások középpontjában a "cigánybűnözés" kategóriája állt, amelynek áldozata a magyar lakosság, és amelyről a média nem beszél, a demonstrálók viszont nyíltan kimondják ezt. A felszólalók egybehangzóan visszautasították azt, hogy bárkinek a gárdától kellene félnie, a megvalósuló bűnözésért jelentős részben a roma (cigány) kisebbség egyes tagjait tették felelőssé. A rendezvény végén felszólalt ... roma származású személy, aki üdvözölte a gárda fellépését.

A rendezvényen a szónokok részéről többek között elhangzott, hogy a tervezett útvonalban szerepelt a "cigánysoron" történő vonulás, de azt a rendőrség nem engedélyezte. ..., az alperesi egyesület tagja felszólalóként ezt úgy kommentálta : "De mégis, hova jutottunk ? Ma

Magyarországon vannak olyan helyek, ahova világos nappal 200 életerős magyar férfi nem léphet be, mert a meggyöngített és elbátortalanított rendőrség nem képes garantálni a rendet, a közbiztonságot. Ez persze nem a fegyelmezetten vonuló gárdisták miatt van, ezt mindannyian tudjuk." A szónok a cigánysághoz képest "másik félről" beszél, majd közli, hogy "Beszéljünk nyíltan, világosan, őszinte magyar emberhez méltó módon. Nem azért vagyunk itt, hogy gyilkoljunk ! Nem azért, hogy kiraboljuk a roma lakosokat. Az nem a mi asztalunk. Azért vagyunk itt, mert ezek a cselekmények a magyar lakossággal történnek meg. Nem vitás, hogy melyik fél az elkövetője a cselekményeknek, melyik fél az áldozata....Merjük végre kimondani, hogy fenyegetettségben élnek a helyi lakosok az úgynevezett kisebbség terrorjában és adjunk helyt a panaszainknak.... Mi, a normális emberek elmegyünk reggel dolgozni, hogy a családjainkat eltartsuk. Amíg dolgozunk, kifosztják a házakat, ellopják az állatainkat. Itt minden kiskorú cigányt kiszolgáltatnak szeszes itallal. Hát kérem, hol van itt a gyermekek védelme, hol van itt a rend és fegyelem ? Ki fenyeget, kit ? Ki védi meg ezeket az embereket ? Ki beszél erről nyíltan a médiában ? ... a **J.M.** Mozgalom alelnöke többek között kijelentette : "Rendet szeretnénk Magyarországon, rendet akarunk Magyarországon. A jogkövető, törvénytisztelő lakosság megvédése minden fajta bűnözőtől, remélem érte mindenki, minden fajtától, így a hazánk nagy területeit rettegésben tartó cigánybűnözői hordáktól is az állam feladata." A szónok nyomatékkal közölte, hogy a cigánybűnözés létezik, "a cigányok kultúrájának számos eleme szöges ellentétben áll az európai normával"..."közösségeik jelentős része a többségi társadalomba való beilleszkedés legcsekélyebb jele nélkül teszi lehetetlenné az egymás mellettélést cigányok és nem-cigányok között". A szónok részben az általa képviselt párt cigánykérdésben képviselt nézeteit ("cigányprogramját")fejtette ki. Azt is közölte egyébként, hogy a gárdát az általa képviselt mozgalom hozta létre. ... a **M.G.** főkapitányaként a cigánybűnözés fogalmának középpontba helyezése mellett követelte a romák elvtelen pozitív diszkriminációjának megszüntetését. Közölte, hogy a bűnözők többségükben egy kiszolgáltatott kisebbség soraiban bújnak meg, és e kisebbség érdekeire való hivatkozással teszi érinthetlenné a hatalom. A **M.G.** céljait illetően elmondta, hogy az "minden segítséget megad ahhoz, hogy a nép közösségei megszervezzék magukat, megszervezzék saját védelmüket".

A rendezvény, illetve annak a sajtóban való megjelenítése komoly társadalmi visszhangot keltett. Elsősorban a demonstratív vonulás folytán olyan személyek is kényszerűen tanúivá váltak a rendezvénynek, akik azon nem kívántak részt venni. ..., a kisebbségi jogok országgyűlési biztosa megkereste írásban a legfőbb közjogi méltóságokat, hogy azok fejtsék ki álláspontjukat a történetekkel kapcsolatban. ... köztársasági elnök válaszában az eseményt cigányellenes tüntetésnek nevezte.

A felperes részéről úgy ítélték meg, hogy ezen rendezvénnyel az alperes olyan tevékenységet végzett - a gárda szervezésével és működtetésével - amely a demokratikus jogállamisággal összeegyeztethetetlen, ezért keresetet nyújtott be a jelen bírósághoz az alperesi egyesület feloszlátása érdekében. A bírósághoz a kereset 2007 december 17-én érkezett meg. A keresetindításról való tudomást szerzést követően az alperes részéről olyan tudatos magatartás volt észlelhető, hogy az alperesi egyesület tevékenységét a külvilág számára elkülönítsék a **M.G.** Mozgalom tevékenységétől. A külső szemlélő ezt követően alapvetően a **M.G.** Mozgalom cselekvéseit észlelhette. A mozgalom az ország közigazgatási egységeihez igazodva hozta létre szervezeteit, megyénként megyei kapitányokat választva. Folyamatosan zajlott a gárda-tagok toborzása, 2008-ban két esetben tartottak nyilvános eskütételt a már szokásosnak tekinthető körülmények között a ... terén (2008 március 21 és október 25). A rendezvények pénzügyi

hátterét az alperes biztosította. A **M.G.** tagjai az ország több településén vettek részt (...) látványos erődemonstrációnak minősülő felvonulásokon, amelyek apropója több esetben visszatérően a "cigánybűnözés" elleni fellépés volt. A közvélemény egy része számára mindez úgy rögzült, hogy a **M.G.** a "rendteremtés" egyik eszköze oly módon, hogy demonstratív megjelenésük alkalmas arra, hogy elrettentéssel visszatartsa a helyi potenciális bűnelkövetőket a bűncselekmények elkövetésétől.

Az alperesi egyesület és a **M.G. Mozgalom** egymással szorosan együttműködve tevékenykedik, a mozgalom szellemiségét, irányvonalát az alperes határozza meg, ... alperesi elnök ebben meghatározó szerepet visz.

2008 szeptember 7-én a **M.G.** rendezvényt tartott ..., ahol felszólalt ..., a Gárda országos főkapitánya is. Ő a beszédében többek között a zsidóságot kollektív módon megbélyegző kijelentéseket tett, "cionista patkányokról", "idegenszívű nemzetvesztőkről" tett említést, továbbá kijelentette : "Ma a nemzet végveszélyben van : a mocskos cionista világrend elérkezettnek látja az időt, hogy beteljesítse ... álmát, amely a sáskák hazájaként a Kárpát-medencét jelölte meg. És jönnek a sáskák, mert úgy gondolják, mára elvettek mindent, ami egy nemzet identitását meghatározza : történelmünket meghamisítják, tulajdonukat elbitorolták. Úgy gondolják, a mindennapos történelemhamisítás, a holokauszt marketing üzletté válásának hatására 10 millió agymosott, akarat nélküli báb országa lettünk, akik belenyugvással fogadják el a palesztin sorsot."

2008 szeptember 14-én a **M.G. Mozgalom** zártkörű vezetői értekezletet tartott, amelyen részt vett és felszólalt ..., az alperes elnöke. Ezen alkalommal a Mozgalom vezetősége - beleértve ... országos főkapitányt is - tisztségéről lemondott. Ezt követően a nyilvánosság előtt kisebb nyilatkozat-háború alakult ki a történetek értelmezését illetően, amely vitában érdemben megnyilatkozott ... is. Ő a vezetői értekezleten is megnyilatkozott. Többek között elmondta, hogy személy szerint korábban megbízott ...ban, védelmezte őt a személyeskedő megjegyzésekkel szemben, de ez a bizalma megszűnt. ... a hozzászólásában egyidejűleg hangsúlyozta az alperes és a mozgalom különállását, de azt is, hogy tudatos magatartás van abban, hogy az egyesületet teszik ki a peres eljárás lehetőségének, miközben maga a mozgalom jogilag nem megfogható, így fel sem osztható. A hozzászólás összességében az egyesület és a mozgalom szoros együttes mozgására utalt, amely kapcsán az egyesületi elnök - és ezáltal az egyesület - döntő befolyással bírt a mozgalomban hozott személyi döntésekre. ... azt is közölte, hogy az egyesület szerepe az is, hogy "a legalitás auráját biztosítsa" a Mozgalom számára. A **M.G. Mozgalom** új országos főkapitányává ...et választották. ... korábbi országos főkapitány és hívei ezt a döntést nem fogadták el, és továbbra is ... tekintették (tekintik)a Mozgalom legitim vezetőjének. 2008 szeptember 28-án együttműködési megállapodás jött létre az alperes és a **M.G. Mozgalom** között. A bevezető azt rögzítette, hogy "a két szervezet egymástól független, de összeköti őket a közös eredet, a közös cél és a közös szellemiség". A megállapodás 1. pontja a függetlenség rögzítése mellett deklarálja, hogy a feleket "szoros, szétválaszthatatlan családi kötelék" köti össze. A 2. pontban az szerepel, hogy a Gárda az alperesre, mint "szülő atyjára" tekint, és annak "az Alapító Nyilatkozatban lefektetett ideológiai-szellemi iránymutatását a magáénak vallja". A 3. pont deklarálja azt, hogy a két szervezet "egymás mindennapi tevékenységébe nem avatkozik be." A felek azt is kijelentették, hogy az Egyesület arra kijelölt tagjai meghívott vendégként rendszeresen részt vehetnek a Gárda országos vezetésének tanácskozásain, míg a Gárda arra kijelölt tagjai ugyancsak meghívott vendégként rendszeresen részt vehetnek az Egyesület ülésein

(4. pont). A felek közös díj alapításáról is határoztak (5. pont), az alperes pedig a jövőre nézve is vállalta a Gárda országos avatásainak anyagi, szervezési és infrastrukturális támogatását (6. pont). A felek rendelkeztek a megállapodás további sorsáról arra az esetre, ha az Egyesület megszűnik (7. pont), illetve rendelkeztek arról is, hogy a megállapodást a felek közös megegyezéssel módosíthatják (8. pont).

Miközben az alperes meghatározó tevékenysége a Mozgalom életre hívása, a működtetésében való aktív részvétel, a Mozgalom számára szellemi iránymutatás nyújtása, az alperesi egyesület ettől függetlenül pályázatot írt ki, illetve életre hívta az oktatási célú "... Főiskolát" is. A Mozgalom egyes tagjai, egyes szervezetei az erődemonstrációnak tekinthető vonulások rendezvényeiken túlmenően részt vettek különböző karitatív akciókban, különféle helyi társadalmi rendezvények önkéntes biztosításában, illetve például a ...-menti árvízi védekezésben 2008 nyarán.

A felperes keresetében kérte az alperesi egyesület bíróság általi felosztatását, az egyesület vagyonának állami tulajdonba vételét. A felperes előadta, hogy az alperes működése az alapszabályában rögzített célokhoz, illetve feladatokhoz képest valójában egy olyan mozgalom létrehozásában, lényegi működtetésében manifesztálódott, amely mozgalom tényleges tevékenysége, megnyilvánulásai során súlyosan megsértett alapvető fontosságú alapjogokat, így a roma (cigány) és a zsidó kisebbség tagjainak egyenlő méltósághoz fűződő jogait. A felperes álláspontja szerint az alperesi egyesület irányítása, működtetése alatt a **M.G.** a jelzett kisebbségek megfélemlítésére is alkalmas tevékenységet végzett, és ezen cselekmények ellentétesek a Magyar Köztársaság által nemzetközi egyezményekben vállalt kötelezettségekkel is. A felperes előadta azt is, hogy kifogásolható a felperes által meghatározott mozgalom "katonai jellege" is, alkalmas mások megfélemlítésére. A felperes rögzítette azt, hogy tartalmilag a **M.G.** Mozgalom "az alperes alapszabályban nem nevesített szervezeti egysége". A felperes szerint az alperesi egyesület a mozgalmon keresztül - amelyek kölcsönösen feltételezik egymást és ugyanazt jelentik - intézményesített keretet teremt alkotmányellenes nézetek terjesztéséhez, rasszista nézetek terjesztésére pedig egyesület nem hozható létre. A felperes álláspontja szerint mások jogainak, szabadságának sérelme megállapításához elegendő a jogsérelem absztrakt fennállása, nem kell ahhoz más határozatban (jogerős ítéletben) megállapított jogsértés vagy bűncselekmény bekövetkezése. A felperes álláspontja szerint a törvénysértő jelenségek csak az alperes felosztatásával szüntethetők meg.

A felperes oldalán beavatkozni kívánt szervezetek (..., ... - ..., ... - ..., Magyarországi Nemzeti Etnikai Kisebbségek Egyesülete), - amelyek részére a bíróság a beavatkozást megengedte, majd pedig az első fokú ítélet meghozatalát megelőzően őket a beavatkozásból nem jogerősen kizárta - teljes mértékben osztották a felperes jogi álláspontját abban, hogy az alperes által létrehozott és működtetett **M.G.** működése több tekintetben is sérti a hatályos jogszabályokat, ezért megalapozott a felosztatás iránti kérelem. Ugyanezt az álláspontot képviselte a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetsége (MEASZ), valamint ... amelyek beavatkozási kérelmét a bíróság jogerősen elutasította.

Az alperes a kereset elutasítását és perköltség megállapítását kérte. Előadta, hogy a felperes a kereset megfogalmazásánál téves kiindulópontból indult ki, és nem valós következtetésekre jutott. Az alperes álláspontja az volt, hogy a törvényesen bejegyzett **M.G.** Egyesület nem azonos a **M.G.** Mozgalommal, jól bizonyítható, igazolható módon két különálló entitásról van szó.

Előadta azt is, hogy a **M.G. Mozgalom** - amely jellegénél fogva egyébként sem osztható fel - nem tanúsított olyan magatartást, amely alapot adhatna a felosztatásra, amely egy alapvető szabadságjog drasztikus, végső korlátozását jelenti. Álláspontja szerint alkalmazni kell az Alkotmánybíróság által az Európai Emberi Jogi Bíróság gyakorlatából átemelt "célhoz kötöttség-szükségesség-arányosság" tesztet, amely alapján ténylegesen az állapítható meg, hogy a per anyagává tett események kapcsán a végső szankció alkalmazása nem szükséges és nem is arányos, az alperes tevékenysége sem közvetlen, sem tényleges veszélyt nem jelent mások jogaira. Az alperes részéről előadták, hogy a felperes részéről egyfajta "ízlésterror" kívánnak érvényesíteni, vagyis bizonyos külsődleges megjelenési formák (vezényszavak használata, alakzatban vonulás, egyenöltözet alkalmazása) által kiváltott esetleges ellenérzéseknek kívánna a felperes teret adni. Az alperes utalt arra is, hogy a felperes által indítványozott szankció alkalmazása egyben a szabad véleménynyilvánításhoz való alkotmányos alapjog megengedhetetlen korlátozását is jelentené, a közösségben való vélemény-kifejtés lehetőségének megtagadásával - ennek jogszerű indoka pedig nem lehet az, hogy valakik a rendezvényeken kifejtettekkel nem értenek egyet, hiszen a szabad vélemény-nyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték-és valóságtartalmától függetlenül védi. Az alperes szerint létező negatív társadalmi jelenségek elleni küzdelmet nem úgy kell folytatni, hogy azokat büntetik meg, akik másokkal szemben egyáltalán őszintén beszélnek ezekről a jelenségekről. Az alperes részéről észrevételezték azt is, hogy a keresetindítással az alperesi szervezetet hátrányos megkülönböztetés is érte, mert ezzel a jogi eszközzel az ügyészség más olyan esetekben nem élt, amikor más egyesület működése széles körben indokolt felháborodást keltett. Az alperes utalt arra is, hogy úgy az alperes, mint a Mozgalom megítélése csak tevékenységük egésze alapján lehetséges, abból egy-egy mozzanatot önkényesen kiragadni nem lehet.

Az alperes pernyertessége érdekében beavatkozni kívánt ..., aki részére a beavatkozást a bíróság előbb megengedte, majd pedig az első fokú tárgyalás berekesztését megelőzően a beavatkozását nem jogerősen kizárta, előadta, hogy zsidó származású magyar állampolgárként azért ellenzi a felosztatást, mert személyes tapasztalata az volt, hogy a Gárda részéről semmilyen jogsértést nem követtek el, így az alperes és a mozgalom elleni fellépés teljességgel indokolatlan. ... szintén az alperes oldalán kívánt beavatkozni - kérelmét a bíróság jogerősen elutasította - arra való hivatkozással, hogy a gárdisták alkalmasak lehetnek a sérelmére elkövetett (illetve a jövőben elkövetendő) bűncselekmények megelőzésére. Megjegyezte, hogy a sérelmére elkövetett és érdemben következmények nélkül maradt bűncselekmények elkövetői feltehetően - cigány származásúak voltak. ... ugyancsak az alperes pernyertessége érdekében kívánt beavatkozni. Részletesen kifejtett indokait a bíróság nem fogadta el, kérelmét jogerősen elutasították. Ezt követően újabb indokként azt hozta fel beavatkozási indokként, hogy a mozgalom pártoló tagja kíván lenni. A bíróság ezt az újabb kérelmet is elutasította, a végzés még nem jogerős. Dr. ... ugyancsak az alperes oldalán kívánt a perbe beavatkozni. Egyidejűleg kérte az eljárás megszüntetését a felperes perbeli jogképessége hiányára hivatkozással, később pedig az eljárás felfüggesztését kérte a .....LÜ. sz. Utasítás alkotmányellenességének Alkotmánybíróság általi megállapítása érdekében. A bíróság a felfüggesztés iránti indítványt elutasította, mert alkotmányellenességet nem észlelt. Dr. ... beavatkozási kérelmét elutasító végzés jogerőre emelkedett, mert a beavatkozást kérő fellebbezésének hiányát nem pótolta. Az ítélethezatalt megelőző tárgyaláson újabb beavatkozási kérelmet terjesztett elő azzal az indokolással, hogy többek mellett az alperest is be kívánja perelni a személyét és vállalkozásait ért, általa állítottan bekövetkezett jogsértések miatt, és az alperes jogi megszüntetése ezt a lehetőséget kizárná. A bíróság nem jogerősen ezt a beavatkozási kérelmet is elutasította. Az Új ... elnevezésű társadalmi

szervezet, a J.M. Mozgalom elnevezésű politikai párt, a Túlélés'98 Egyesület és az 56-os Magyarok Világszövetsége elnevezésű társadalmi szervezetek szintén az alperes oldalán kívántak beavatkozni a perbe, ezen kérelmeiket a bíróság elutasította. A döntéssel szemben valamennyien fellebbezéssel éltek, de jogorvoslati kérelmeik hiányosak voltak, ezért a bíróság hiánypótlásra hívta fel őket. Miután ennek a felhívásnak nem tettek eleget, a bíróság ezeket a fellebbezéseket jogerősen elutasította. ... aki korábban a Túlélés'98 Egyesület képviselőjét látta el, a tárgyalás berekesztését megelőző tárgyaláson saját nevében terjesztett elő beavatkozási kérelmet. Kérelmét azzal indokolta, hogy a Mozgalom pártoló tagjává kíván válni. A bíróság ezt a kérelmet is elutasította, arra is figyelemmel, hogy a jelen perben közvetlenül a Mozgalomra vonatkozó döntést nem is hozhat. ... szintén az alperes mellett kívánt beavatkozni, más eljárásokban általa állítottan elszenvedett sérelmekre hivatkozással. Kérelmét a bíróság elutasította, s miután a döntéssel szemben előterjesztett fellebbezésének hiányait nem pótolta, a fellebbezés jogerős elutasítása folytán az elutasítás jogerőre emelkedett. ... a Fővárosi Bírósággal és az eljáró bíróval szemben is kizárási indítványt terjesztett elő, amelyeket a Fővárosi Ítéletábrla 2008 november 13-án kelt .... Pkk. .../2008/2. számú végzésével, illetve a Fővárosi Bíróság 2008 november 20-án kelt ... Pk. .../2008/3. számú végzésével elutasított. ... ezt követően a Fővárosi Bíróság, illetve az eljáró bíró ellen ismételtelen elfogultságra alapozott kizárási indítványokat terjesztett elő, ezek elbírálása még folyamatban van.

... ugyancsak az alperes pernyertessége érdekében kívánt beavatkozni. Előadta, hogy indirekt módon maga is alperesnek érzi magát, kötelességének tartotta az alperes melletti kiállást, bírálta az általa illegitimnek tartott kormány tevékenységét. A bíróság jogi érdek fennállása hiányában nem jogerősen ezt a kérelmet is elutasította. ..., a Független Újságírók Szövetségének elnöke ugyancsak az alperes pernyertessége érdekében kívánt beavatkozni azzal, hogy figyelemmel kísérik az alperes és a Gárda tevékenységét, és személyes tapasztalatai, valamint kollégái tapasztalatai szerint tényleges tevékenységük mindenben összhangban áll az alapszabállyal és a jogszabályokkal, így felosztatásnak nincs helye. Jogi érdek hiányában a bíróság ezt a kérelmet nem jogerősen elutasította. ... (...) ugyancsak az alperes pernyertessége érdekében kívánt beavatkozni. Előadta, hogy a M.G., amely megítélése szerint az áldozatok védelmét látja el az azt elmulasztó kormány helyett, ő nagyon megszerette. A bíróság ezt a kérelmet is elutasította nem jogerősen a szükséges jogi érdek hiányában. A Szentendrei Nemzeti-Konzervatív Kör ugyancsak az alperes pernyertessége érdekében kívánt beavatkozni. Elnöke előadta, hogy ő maga tagja az alperesi egyesületnek, szervezete pedig szoros kapcsolatban áll a mozgalommal, amelyet a magyarság önvédelme szempontjából jelentősnek tartanak. Utalt arra is, hogy az alperes felosztatása veszélyes precedenst jelentene, amely után akár maguknak is tartaniuk kellene ilyen önkényes ügyészi lépéstől. Miután a bíróság úgy ítélte meg, hogy ezen érvek magának a beavatkozást kérő szervezetnek a szempontjából nem teremtenek közvetlen jogi érdekeltséget, ezt a kérelmet nem jogerősen ugyancsak elutasította. ... ugyancsak az alperes pernyertessége érdekében kívánt beavatkozni. Előadta, hogy országszerte tartott előadásainak biztosításában a Gárda tagjai részt vesznek, és mindig kifogástalan magatartást tanúsítanak. Álláspontja szerint a felosztatásnak semmilyen alapos indoka nincs. A bíróság közvetlen jogi érdek hiányában nem jogerősen ezt a kérelmet is elutasította. ... az első fokú eljárást lezáró tárgyalást közvetlenül megelőzően jelentette be beavatkozási kérelmét az alperes mellett. Előadta, hogy a magyarságukat vállaló, nemzeti hagyományaikhoz ragaszkodó személyek és szervezetek egyre jobban ki vannak szolgáltatva tevékenységükre tekintettel a hatósági retorzióknak, a jelen pert is ekként értékelte. Előadta, hogy a Gárda tagjai számos esetben nyújtottak értékes segítséget az általa vezetett egyházi közösségnek. A bíróság mindezt az alperes vonatkozásában nem tekintette

közvetlen jogi érdekek, ezért ezt a kérelmet is nem jogerősen elutasította.

A bíróság a felperes keresetét alaposnak találta .

A bíróságnak először azokkal az eljárásjogi kérdésekkel kellett foglalkoznia, amelyek gátját képezhetnék volna a per érdemi tárgyalásának, illetve érdemi lezárásának. Dr. ... beavatkozást kérő, ... beavatkozást kérő (és korábban a Túlélés'98 Egyesület), ... beavatkozást kérő előadták, hogy a Fővárosi Főügyészség felperes nem rendelkezik perbeli jogképességgel, ezért az eljárást kötelezően meg kell(ene) szüntetni. Maga az alperes képviselője is tett hasonló tartalmú észrevételt, illetve nyilatkozatot. A hasonló tartalmú indítványokat korábban már többször elutasította a bíróság (69. sz. végzés, 102. számú végzés, illetve a 126. sz. jegyzőkönyvben hozott végzés). A bíróság az ott kifejtett álláspontját változatlanul fenntartja. Az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény 14.§.(1) bekezdése értelmében a párt kivételével a társadalmi szervezet működése felett az ügyészség a rá vonatkozó szabályok szerint törvényességi felügyeletet gyakorol. Ha a működés más módon nem biztosítható, az ügyész a bírósághoz fordulhat. Az irányadó jogszabály tehát konkrét ügyészi szervet nem jelöl meg a keresetindításra. Az ügyészségről szóló 1972. évi V. törvény 3.§.(1) bekezdése értelmében az ügyészség közreműködik az alkotmányosság védelmében és a jogszabályok érvényre juttatásában. E hatáskörében az a) pont szerint védi az Alkotmányban és más jogszabályokban biztosított jogokat. A 4.§. szerint a jelen törvényben meghatározott törvényességi feladatokat a legfőbb ügyész közvetlenül vagy az illetékes ügyész útján látja el. A 28.§.(1) bekezdése felhatalmazta a legfőbb ügyészt arra, hogy a törvény végrehajtásáról gondoskodjék. Ezen felhatalmazás alapján bocsátotta ki a legfőbb ügyész a nyilvánosan is megismerhető 7/1996 (ÜK.7.) LÜ. számú utasítást az ügyészi magánjogi tevékenységről. Az Utasítás 1.§.-a értelmében az utasítás hatálya kiterjed a polgári eljárásban való ügyészi közreműködésre is. Az Utasítás 2.§.(1) bekezdése értelmében a magánjogi tevékenységet általában az a megyei (fővárosi) főügyészség, illetve az a helyi (városi, kerületi) ügyészség látja el, amelyik az illetékes bíróság területén működik. Az egyesülési jogról szóló törvény értelmében a jelen perre a Fővárosi Bíróság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel, ehhez igazodóan tehát az Utasításnak megfelelően az illetékes ügyészi szerv a **Fővárosi Főügyészség**. Mindezek alapján a bíróság szerint a legfőbb ügyész törvényi felhatalmazás alapján jelölte ki a magánjogi eljárásban való részvételre az illetékes ügyészséget, amely a jelen perben az első fokú eljárás során a Fővárosi Főügyészség. A bíróság álláspontja szerint tehát a **Fővárosi Főügyészség jogszerűen jár el a perben felperesként.** Megjegyzi a bíróság, hogy a Fővárosi Bíróság előtt valamennyi, társadalmi szervezet megszüntetése iránti perben a Fővárosi Főügyészség... szerepel felperesi pozícióban, amelyet az eljáró bíróságok minden bírósági szinten minden esetben elfogadtak.

A bíróság nem találta alaposnak Dr. ... beavatkozást kérőnek az eljárás felfüggesztésére irányuló indítványát, amely arra vonatkozott, hogy a bíróság a felfüggesztés mellett keresse meg az Alkotmánybíróságot annak megállapítására, hogy az ügyészségi törvény vonatkozó rendelkezése, és az annak alapján kibocsátott legfőbb ügyészi utasítás ellentétes a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény, és ezen keresztül az Alkotmány rendelkezéseivel. A bíróság szerint a korábban ismertetett rendelkezések megfelelnek az alkotmányos és törvényes rendelkezéseknek, így az eljárás felfüggesztésére ezen okból nem volt alap a bíróság szerint.

A ... beavatkozást kérő által előterjesztett kizárási indítványok (a Fővárosi Bíróság és az eljáró bíró ellen) nem jelentették akadályát az érdemi határozathozatalnak. Egyrészt nevezett személy

beavatkozás iránti kérelme (miután az elutasító végzés elleni fellebbezését a fellebbezés hiányai pótlásának elmulasztása miatt jogerősen utasította el a bíróság) elutasítása folytán kérelmei hatálytalanná váltak, másrészt első indítványát jogerősen elutasították, harmadrészt pedig miután az újabb kizárási indítvány indokaként kizárólag az elfogultságot jelölte meg (Pp. 13.§.(1) bek. e)pont.), ezért a Pp. 19.§.(1) bek. alapján a bíró az ügyben eljárhatott, és érdemi határozatot is hozhatott.

Az alperes részéről szintén indítványozta az eljárás felfüggesztését és az Alkotmánybíróság megkeresését arra nézve, hogy az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény 2.§.(2) bekezdése, annak túlzottan tág megfogalmazása ellentétes-e az Alkotmány rendelkezéseivel. A bíróság az alperes ezen indítványát nem találta alaposnak, ezért ezen okból az eljárást nem függesztette fel. A bíróság szerint ugyanis a később részletesen ismertetendő rendelkezés önmagában azzal, hogy teret ad a bírói mérlegelés lehetőségének, nem ellentétes sem az Alkotmánnyal, sem pedig a nemzetközi szerződésekkel.

A bíróság álláspontja szerint nem volt akadálya az érdemi határozathozatalnak az sem , hogy néhány beavatkozó esetében a beavatkozás elutasítása még nem került jogerősen elbírálásra. Az érintettek eljárási jogai ugyanis nem sérültek, hiszen a határozathozatalt megelőző tárgyalásra szabályszerű idézést kaptak, ... beavatkozást kérő pedig külön idézés nélkül jelen volt a tárgyaláson, és a beavatkozást kérők a Pp. 56.§.(3) bekezdése alapján élhettek eljárási jogosítványaikkal.

A bíróság összességében arra a következtetésre jutott, hogy nem volt eljárásjogi akadálya az érdemi határozathozatalnak, ezért a bíróság a felperes keresetét érdemben vizsgálta.

Az Alkotmány 2.§.(1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam. A (3) bekezdés úgy rendelkezik, hogy senkinek a tevékenysége sem irányulhat a hatalom erőszakos megszerzésére vagy gyakorlására, illetőleg kizárólagos birtoklására. Az ilyen törekvésekkel szemben törvényes úton mindenki jogosult és egyben köteles fellépni. A 7.§.(1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság jogrendszere elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait, biztosítja továbbá a nemzetközi jogi kötelezettségek és a belső jog összhangját. A 8.§.(1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Magyar Köztársaság elismeri az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteletben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelessége. Az 54.§.(1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaságban minden embernek veleszületett joga van az élethez és az emberi méltósághoz, amelyektől senkit nem lehet önkényesen megfosztani. A 60.§.(1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságára. A 61.§.(1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, továbbá arra, hogy a közérdekű adatokat megismerje, illetőleg terjessze. A 62.§.(1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaság elismeri a békés gyülekezés jogát és biztosítja annak szabad gyakorlását. A 63.§.(1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaságban az egyesülési jog alapján mindenkinek joga van a törvény által nem tiltott célra szervezeteket létrehozni, illetve azokhoz csatlakozni. A (2) bekezdés szerint politikai célt szolgáló fegyveres szervezet az egyesülési jog alapján nem hozható létre. A 68.§.(1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Magyar Köztársaságban élő nemzeti és etnikai kisebbségek részesei a nép hatalmának : államalkotó tényezők. A (2) bekezdés értelmében a Magyar Köztársaság védelemben részesíti a nemzeti és etnikai kisebbségeket. Biztosítja kollektív részvételüket a közéletben, saját kultúrájuk

ápolását, anyanyelvük használatát, az anyanyelvű oktatást, a saját nyelven való névhasználat jogát. A 70/A.§.(1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül. A (2) bekezdés szerint az embereknek az (1) bekezdés szerinti bármilyen hátrányos megkülönböztetését a törvény szigorúan bünteti. A (3) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a Magyar Köztársaság a jogegyenlőség megvalósulását az esélyegyenlőtlenségek kiküszöbölését intézkedésekkel segíti. A 70/C.§.(1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy gazdasági és társadalmi érdekeinek védelme céljából másokkal együtt szervezetet alakítson, vagy ahhoz csatlakozzon.

Az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Európai Emberi Jogi Egyezmény (Római Egyezmény - EEE) 10. Cikkének 1. Pontja deklarálja a véleménynyilvánítás szabadságát oly módon, hogy mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát és az információk, eszmék megismerésének és közlésének szabadságát országhatárokon tekintet nélkül és anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhasson. A 2. Pont rendelkezik a lehetséges korlátozásokról oly módon, hogy e kötelezettségekkel és felelősséggel együtt járó szabadságok gyakorlása a törvényben meghatározott, olyan alakszerűségeknek, feltételeknek, korlátozásoknak és szankcióknak vethető alá, amelyek szükséges intézkedéseknek minősülnek egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a területi sértetlenség, a közbiztonság, a zavargás vagy bűnözés megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, mások jó hírneve vagy jogai védelme a bizalmas értesülés közlésének megakadályozása, vagy a bíróságok tekintélyének és pártatlanságának fenntartása céljából. A 11. Cikk deklarálja a gyülekezés és egyesülés szabadságát. Az 1. Pont értelmében mindenkinek joga van a békés célú gyülekezés szabadságához és a másokkal való egyesülés szabadságához, beleértve érdekei védelmében a szakszervezetek alapítását és az azokhoz való csatlakozásnak a jogát. Ismét a 2. Pont rendelkezik a lehetséges korlátozásokról oly módon, hogy e jogok gyakorlását csak a törvényben meghatározott, olyan korlátozásoknak lehet alávetni, amelyek egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság vagy közbiztonság, a zavargás vagy bűnözés megakadályozása, a közegészség, az erkölcsök, illetve mások jogai és szabadságai védelme érdekében szükségesek. Ez a Cikk nem tiltja, hogy e jogoknak a fegyveres erők, a rendőrség vagy az államigazgatás tagjai által történő gyakorlását a törvény korlátozza.

Hasonlóan rendelkezik ugyanezen alapvető szabadságjogok gyakorlásáról és azok esetleges korlátozásának kritériumairól az 1976. évi 8. számú törvényerejű rendelettel kihirdetett Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya is. A 18. Cikk 1. Pontja szerint mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságára. A 3. Pont értelmében a vallás vagy meggyőződés kinyilvánításának szabadságát csak a törvényben megállapított olyan korlátozásoknak lehet alávetni, amelyek a közbiztonság, a rend, a közegészség, az erkölcs, vagy mások alapvető jogai és szabadságai védelmének érdekében szükségesek. A 22. Cikk 1. Pontja úgy rendelkezik, hogy mindenkinek joga van a másokkal való szabad társulásra, ideértve azt a jogot, hogy érdekei védelme céljából szakszervezeteket alakítson, illetőleg azokhoz csatlakozzon. A 2. Pont értelmében e jog gyakorlását csak a törvényben megállapított olyan korlátozásoknak lehet alávetni, amelyek egy demokratikus társadalomban az állam biztonsága, a közbiztonság és a közrend, illetőleg a közegészség, a közerkölcs vagy mások jogai és szabadságai védelme érdekében szükségesek. E cikk nem akadályozza, hogy e jogoknak a fegyveres erők és a rendőrség tagjai által történő gyakorlását törvényes korlátozásnak vessék alá.

Az 1969. évi 8. számú törvényerejű rendelettel kihirdetett, "A faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről New Yorkban 1965. December 21-én elfogadott nemzetközi egyezmény" 1. Cikk 1. Pontja faji megkülönböztetésként definiál minden olyan különbségtételt, kizárást, megszorítást vagy előnyben részesítést, amelynek alapja a faj, szín, a leszármazás, a nemzetiségi vagy etnikai származás, és amelynek célja vagy eredménye politikai, gazdasági, társadalmi vagy kulturális téren vagy a közélet bármely más terén az emberi jogok és alapvető szabadságjogok elismerésének, egyenrangú élvezetének vagy gyakorlásának megsemmisítése vagy csorbítása. A 2. Cikk 1. Pontja értelmében a részes államok elítélik a faji megkülönböztetést, és vállalják, hogy a faji megkülönböztetés minden formája kiküszöbölésének és az összes fajok közötti megértés előmozdításának politikáját minden alkalmas eszközzel haladéktalanul folytatják és ebből a célból...d) Minden részes állam bármely személy, csoport vagy szervezet által alkalmazott faji megkülönböztetést minden megfelelő eszközzel - szükség esetén törvényhozás útján is - megtilt és megszüntet.

A nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény 1.§.(2) bekezdése értelmében nemzeti és etnikai kisebbség minden olyan, a Magyar Köztársaság területén legalább egy évszázada honos népcsoport, amely az állam lakossága körében számszerű kisebbségben van, tagjai magyar állampolgárok és a lakosság többi részétől saját nyelve és kultúrája, hagyományai különböztetik meg, egyben olyan összetartozás-tudatról tesz bizonyosságot, amely mindezek megőrzésére, történelmileg kialakult közösségeinek érdekeinek kifejezésére és védelmére. A 4.§.(1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság tilalmaz minden olyan politikát, magatartást, amely

- a) a kisebbségnek a többségi nemzetbe való beolvasztást, a többségi nemzetből történő kirekesztését, illetőleg elkülönítését célozza vagy azt eredményezi
- b) a kisebbségek által lakott területek nemzeti vagy etnikai viszonyainak megváltoztatására irányul
- c) a kisebbséget vagy kisebbséghez tartozó személyt hovatarozása miatt üldözi, életkörülményeit nehezíti, jogai gyakorlásában akadályozza.

Az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (továbbiakban : Etv.) 1.§.-a értelmében az egyesülési jog mindenkit megillető alapvető szabadságjog, amelyet a Magyar Köztársaság elismer és biztosít annak zavartalan gyakorlását. A 2.§.(1) bekezdése szerint az egyesülési jog alapján a magánszemélyek, a jogi személyek, valamint ezek jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetei - tevékenységük célja és alapítói szándéka szerint - társadalmi szervezetet hozhatnak létre és működtethetnek. A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy az egyesülési jog gyakorlása nem sértheti az Alkotmány 2.§.-ának (3) bekezdését, nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, valamint nem járhat mások jogainak és szabadságának sérelmével. A (3) bekezdés értelmében társadalmi szervezet minden olyan tevékenység végzése céljából alapítható, amely összhangban áll az Alkotmánnyal és amelyet törvény nem tilt. Társadalmi szervezet elsődlegesen gazdasági-vállalkozási tevékenység végzése céljából nem alapítható. Az egyesülési jog alapján fegyveres szervezet nem hozható létre. A 3.§. (1) bekezdése a társadalmi szervezet fogalmát olyan módon határozza meg, hogy az olyan önkéntesen létrehozott, önkormányzattal rendelkező szervezet, amely az alapszabályban meghatározott célra alakul, nyilvántartott tagsággal rendelkezik, és céljainak elérésére szervezi tagjai tevékenységét. A (2) bekezdés szerint a tömegmozgalom tevékenységében nem nyilvántartott tagok is részt vehetnek. A 4/A.§. úgy rendelkezik, hogy az egyesületre (Ptk. 61-

64.§.) e törvény alkalmazásakor a társadalmi szervezetre vonatkozó szabályok az irányadók. Az 5.§. értelmében nem minősül társadalmi szervezetnek a magánszemélyeknek az egyesülési jog alapján létrehozott olyan közössége, amelynek működése nem rendszeres, vagy nincs nyilvántartott tagsága vagy e törvényben meghatározott szervezete. A 14.§.(1) bekezdése szerint a párt kivételével a társadalmi szervezet működése felett az ügyészség a rá vonatkozó szabályok szerint törvényességi felügyeletet gyakorol. Ha a működés törvényessége másképpen nem biztosítható, az ügyész a bírósághoz fordulhat. A 16.§.(1) bekezdése alapján az ügyész által indított perek a megyei bíróság, illetőleg a Fővárosi Bíróság hatáskörébe tartoznak. A (2) bekezdés szerint a bíróság az ügyész keresete alapján

a) megsemmisítheti a társadalmi szervezet törvénysértő határozatát, és szükség esetén új határozat hozatalát rendelheti el;

b) a működés törvényességének helyreállítása céljából összehívhatja a társadalmi szervezet legfelsőbb szervét;

c) ha a társadalmi szervezet működésének törvényessége másképpen nem biztosítható, tevékenységét felfüggesztheti;

d) feloszlatja a társadalmi szervezetet, ha annak működése a 2.§.(2) bekezdésébe ütközik;

e) megállapítja a társadalmi szervezet megszűnését, ha legalább egy éve nem működik, vagy tagjainak száma tartósan az e törvény által megkívánt létszám alatt van.

A 20.§. értelmében a társadalmi szervezet megszűnik feloszlással, más társadalmi szervezettel való egyesüléssel, feloszlattal, illetőleg megszűnésének megállapításával. A 21.§.(2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a társadalmi szervezet feloszlattal szűnt meg, vagy megszűnését állapították meg, és a vagyon hova fordításáról nem történt rendelkezés, vagyona a hitelezők kielégítése után állami tulajdonba kerül, és azt közérdekű célra kell fordítani. A vagyon felhasználásának módját nyilvánosságra kell hozni.

A Ptk. 75.§.(1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A 76.§. szerint a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen az egyenlő bánásmód követelményének megsértése, a lelkiismereti szabadság sérelme és a személyes szabadság jogellenes korlátozása, a testi épség, az egészség, valamint a becsület és az emberi méltóság megsértése.

A Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága természetesen számos esetben foglalkozott az alapvető szabadságjogok tartalmával, terjedelmével, jogi védelmével, esetleges korlátozásával, és az egyes szabadságjogok érvényesülésének egymáshoz való viszonyításával. Az Alkotmánybíróság 8/1990(IV. 23.) AB számú határozatában szerepel az emberi méltósághoz való jog értelmezése. Az Alkotmánybíróság az emberi méltósághoz való jogot az ún. "általános személyiségi jog" egyik megfogalmazásának tekinti. Az általános személyiségi jog "anyajog", azaz az egyes személyiségi jogok ebből származtathatóak. Az Alkotmánybíróság rögzítette azt is, hogy az "anyajog" olyan szubszidiárius alapjog amelyet mind az Alkotmánybíróság, mind a bíróság minden esetben felhívhatnak az egyén autonómiájának védelmére, ha az adott tényállásra a konkrét, nevesített alapjogok egyike sem alkalmazható. A 23/1990 (X. 31.) AB számú határozat indokolása tartalmazza azt, hogy az emberi élet és az emberi méltóság elválaszthatatlan egységet alkot, és minden mást megelőző legnagyobb érték. Az emberi élethez és méltósághoz való jog ugyancsak egységet alkotó olyan oszthatatlan és korlátozhatatlan alapjog, amely számos egyéb alapjognak forrása és feltétele. Az Alkotmánybíróság ezzel az emberi méltóságot (méltósághoz való jogot) az alapvető jogok közül a "hierarchia" csúcsán helyezte el, és azt gyakorlatilag korlátozhatatlannak tekintette a bíróság szerint, és ezt figyelembe kell venni a

különböző alapjogok ütközésének értékelése esetében, hiszen más alapjogok - beleértve a szabad véleménynyilvánításhoz való jogot, a gyülekezési jogot és az egyesülési jogot is - a már felsorolt alkotmányos rendelkezések, nemzetközi egyezmények értelmében nem korlátozhatatlanok. Ezen alapjogok korlátozásának ugyanakkor nyilvánvalóan ugyancsak alkotmányos jelentőségüknel fogva szigorú feltételei vannak.

Az Alkotmánybíróság 30/1992 (V. 26.) AB számú határozatának indokolása értelmében - a határozat maga a közösség elleni izgatás bűncselekményi tényállásának különböző fordulatai alkotmányosságának megítélése tárgyában született - valamennyi alkotmányos alapjog tekintetében fontos kérdés, hogy azokat lehet-e, és milyen feltételekkel megszorítani, korlátozni, kollíziójuk esetén milyen szempontok alapján kell a prioritást meghatározni. Rögzíti azt, hogy az állam akkor nyúlhat az alapjog korlátozásának eszközéhez, ha másik alapvető jog és szabadság védelme vagy érvényesülése, illetve egyéb alkotmányos érték védelme más módon nem érhető el. Az alapjog korlátozásának alkotmányosságához tehát önmagában nem elegendő, hogy az másik alapjog vagy szabadság védelme vagy egyéb alkotmányos cél érdekében történik, hanem szükséges, hogy megfeleljen az arányosság követelményének : az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya megfelelő arányban legyen egymással. Az Alkotmánybíróság itt és más esetekben is fontosnak tartja alapjog korlátozása esetén a szükségesség és az arányosság vizsgálatát. Az Alkotmánybíróság a szabad véleménynyilvánításhoz való jog és a sajtószabadsághoz való jog kiemelt alkotmányos szerepének deklarálása mellett azt is rögzítette, hogy ezen jogok korlátozását mind az emberek meghatározott csoportjai elleni gyűlöletkeltésnek történelmileg bizonyítottan kártékony hatása, mind az alkotmányos alapértékek védelme, továbbá a Magyar Köztársaság nemzetközi kötelezettségeinek teljesítése szükségszerűvé és indokolttá teszi. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog tartalmáról, terjedelméről, jogi védelméről és korlátairól a leginkább részletes okfejtést máig az Alkotmánybíróság 36/1994 (VI. 24.) AB számú határozat indokolása tartalmazza. A korábbi határozattal egyezően elvi jelentőséggel rögzíti, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték-és igazságtartalmától függetlenül védi. A véleménynyilvánítás szabadságának külső korlátjai vannak csak; amíg egy ilyen alkotmányosan meghúzott külső korlátba nem ütközik, maga a véleménynyilvánítás lehetősége és ténye védett, annak tartalmára tekintet nélkül. Az Alkotmány a szabad kommunikációt biztosítja, és nem a kifejtett vélemény tartalmára vonatkozik a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos alapjoga. A véleménynyilvánítás folyamatában helye van minden véleménynek, jónak és rossznak, kellemesnek és sértőnek egyaránt. Az Alkotmánybíróság ezen határozatának indokolása foglalkozott az Európai Emberi Jogi Bíróság vonatkozó gyakorlatával is. Abból kiemelte azt az alapelvet, hogy nincs demokratikus társadalom pluralizmus, tolerancia és nyíltság nélkül; a véleménynyilvánítás szabadsága a demokratikus társadalom egyik alapköve, fejlődésének egyik feltétele. E szabadság az olyan gondolatokat, információkat, elveket és nézeteket is megilleti, amelyek sértőek, meghökkentőek vagy aggodalmat keltenek. Utal az indokolás arra, hogy az Európai Emberi Jogi Bíróság kialakította saját "szükségességi tesztjét", azaz vizsgálja azt, hogy az általa vizsgált panasz tárgyát képező korlátozás szükséges-e egy demokratikus társadalomban, az alkalmazott korlátozás arányos-e az elérni kívánt céllal.

Az indokolás szerint véleménynyilvánítási és sajtó- szabadság alkotmányos értékéről és a demokratikus társadalom életében betöltött szerepéről az Alkotmánybíróság határozataiban kifejtett álláspontból az következik, hogy e szabadság különleges védelmet követel akkor, amikor a közügyeket és a közhatalom gyakorlását, a közfeladatot ellátó, illetve a közéletben szerepet

vállaló személyek tevékenységét érinti. Az Alkotmány a véleménynyilvánítási szabadság megfogalmazásánál nem tesz kifejezett különbséget tényközlés és értékítélet között. A véleménynyilvánítási szabadság alapvető célja annak a lehetőségnek a biztosítása, hogy az egyén mások véleményét formálja, meggyőzzön másokat saját álláspontjáról. A véleménynyilvánítás szabadsága ezért általában mindenféle közlés szabadságát magában foglalja, mégpedig függetlenül a közlés módjától és értékétől, erkölcsi minőségétől és többnyire valóságtartalmától is. Önmagában valamely tény közlése is véleménynek minősülhet, hiszen magának a közlésnek a körülményei is tükrözhetnek véleményt, azaz a véleménynyilvánítás alkotmányos alapjoga nem korlátozódik csupán az értékítéletekre. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor a véleménynyilvánítási szabadság határainak megvonásánál indokoltnak látta különbséget tenni értékítélet és tényállítás között.

Az értékítéletre, az egyén személyes véleményére a véleménynyilvánítási szabadság minden esetben kiterjed, függetlenül attól, hogy az értékes vagy értéktelen, igaz vagy hamis, érzelmen vagy észérveken alapul. A szintén alkotmányos oltalom alatt álló emberi méltóság, becsület, jóhírnév azonban az értékítéletben megnyilvánuló véleménynyilvánítási szabadság külső korlátja lehet. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint fokozott alkotmányos védelmet élveznek az olyan értékítéletek, amelyek a közügyekre vonatkozó vélemények ütközésében kapnak hangot, még akkor is, ha esetleg túlzóak és felfokozottak. A véleménynyilvánítási szabadság nem ilyen feltétlen a tényállítások tekintetében. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki a becsületsértésre alkalmas valótlan tények közlésére akkor, ha a nyilatkozó személy kifejezetten tudatában van a közlés valótlanságának, vagy foglalkozása, hivatása gyakorlásának szabályai szerint elvárható lett volna tőle a tények valóságtartalmának vizsgálata, de a véleménynyilvánítási alapjog felelős gyakorlásából adódó gondosságot elmulasztotta. A véleménynyilvánítás szabadsága csak a bírálat, jellemzés, nézet és kritika szabadságát foglalja magában, de az alkotmányos védelem nem terjed ki a tények meghamisítására. Ezen túlmenően a szabad véleménynyilvánítás olyan alkotmányos alapjog, amely csak felelősséggel gyakorolható, és a valótlan tények közlésének elkerülése érdekében bizonyos kötelezettségekkel jár a közvélemény alakításában hivatásszerűen részt vevő személyek esetében. A jelen bíróság álláspontja szerint az alperesnek a Mozgalom rendezvényein részt vevő és ott felszólaló vezetői, tagjai politikai közszereplést vállalnak és a közvélemény alakításában részt vesznek.

Az egyesületi joggal való visszaélés büncselekményi tényállásának alkotmányossági vizsgálata során az 1996-ban alkotott Btk. - szabályt az Alkotmánybíróság az 58/1997 (XI. 5.) AB határozatában megsemmisítette. Általános érvennyel állapította meg, hogy az Alkotmány rendelkezései alapján az egyesüléshez való jog gyakorlása nem korlátlan. Az Etv. 2.§.(2) bekezdését pedig mint az egyesületi jog gyakorlásának alkotmányi és törvényi korlátját jelöli meg. ... alkotmánybíró párhuzamos indokolásában külön utalt arra, hogy az Etv. 2.§.(2) bekezdésében megfogalmazott tilalmak megsértésének elsődlegesen egyesületi jogi következménye elsődlegesen a társadalmi szervezet nyilvántartásba vételének megtagadása, illetőleg a társadalmi szervezet bírói feloszlata. A nyilvántartásba vétel bírósági elutasítása, illetve a társadalmi szervezet feloszlata sem feltétlenül jelenti azt, hogy a társadalmi szervezet szervezői/vezetői büncselekményt követtek el.

Az Alkotmánybíróság 14/2000 (V.12.) AB számú határozat indokolása visszautal a már említett 30/1992 (V.26.) AB számú határozatra annyiban, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog

fontosságát kiemeli annak hangsúlyozásával is, hogy az eszmék, nézetek szabad kifejtése, a még oly népszerűtlen vagy sajátos elképzelések szabad megnyilvánulása a fejlődni képes és valóban eleven társadalom létezésének alapfeltétele. Ugyanezen határozat indokolásából ugyanakkor azt is visszaidézi, hogy "a véleménynyilvánítás és sajtószabadság körében az emberek meghatározott csoportjai elleni gyűlöletkeltés alkotmányos védelemben részesítése feloldhatatlan ellentmondásban lenne az Alkotmányban kifejezésre jutó politikai berendezkedéssel és értékrenddel, a demokratikus jogállamiságra, az emberek egyenlőségére, egyenlő méltóságra, valamint a diszkrimináció tilalmára, a lelkiismereti és vallásszabadságra, a nemzeti, etnikai kisebbségek védelmére, elismerésére vonatkozó alkotmányos tételekkel." Az Alkotmánybíróság akkor ezen indokkal utasította el a Btk-nak a gyűlöletkeltés kifejezésre juttatását tiltó szabályát támadó indítványt - ugyanakkor aránytalanul korlátozónak tartotta a magyar nemzetet, valamely nemzetiséget, népet, felekezetet vagy fajt sértő vagy lealacsonyító kifejezés nagy nyilvánosság előtti használatát pönalizáló rendelkezést. A 14/2000 (V.12.) AB számú határozat egyidejűleg rögzíti azt, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog nem korlátozhatatlan jog, de kiemelt szerepe folytán olyan védelmet élvez, hogy csak igen kevés joggal szemben lehetséges korlátozása. Ezért az olyan mögöttes, elvont értékek, mint például a köznyugalom, kevesebb védelmet kaphatnak e joggal szemben, illetve azt, hogy az Alkotmány nem értéksemleges, az Alkotmánynak van értékrendje, az alkotmányos értékekkel összeegyeztethetetlen véleménynyilvánítást az Alkotmány 61.§.-a nem védi.

Az Alkotmánybíróság 55/2001 (XI.29.) AB számú határozata a gyülekezési törvény egyes rendelkezéseinek alkotmányosságát vizsgálta. Ebben megállapította azt is, hogy a gyülekezési jog nem korlátozhatatlan. Az Alkotmánybíróság ezen határozatában foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy ki lehet az 1989. évi III. törvény alapján a rendezvény szervezője. Az Alkotmánybíróság nem találta alkotmányellenesnek azt a rendelkezést, hogy a rendezvény szervezője (csak) magyar állampolgárságú, illetve Magyarországon tartózkodási vagy letelepedési engedéllyel rendelkező nem magyar állampolgárságú természetes személy lehet. Az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy a gyülekezési jog értelemszerűen az egyént megillető emberi jog, annak ellenére, hogy értelemszerűen ezen jog gyakorlása csak csoportosan történhet - viszont a gyülekezési jog gyakorlásának eredményeként kialakult sokaság minden résztvevője egyénileg döntheti el, hogy részt vesz-e az adott rendezvényen, vagy sem. A gyülekezési jog egyéni jellege ugyanakkor természetesen nem akadályozza a szervezeteket sem abban, hogy gyűlések megtartását kezdeményezzék - a törvény tartalmilag csak azt írja elő, ha jogi személy kíván valamely rendezvényt tartani Magyarországon, akkor olyan személyt kell szervezőként felkérnie, aki megfelel a Gyt. 5.§.-a által megszabott követelményeknek.

Az Alkotmánybíróság 18/2004 (V.25.) AB számú határozatában a Btk. 2003-as módosítása kapcsán foglalt állást, és a támadott rendelkezést (Btk. 269.§.(2) bekezdés : Aki nagy nyilvánosság előtt az emberi méltóságot azáltal sérti, hogy mást vagy másokat a nemzeti, etnikai, faji vagy vallási hovatartozás miatt becsmérel vagy megaláz vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető) alkotmányellenesnek minősítette és megsemmisítette. Az Alkotmánybíróság ismételen rögzítette, hogy "a faji, etnikai, nemzetiségi vallási szempontú alsóbb-vagy felsőbbrendűséget hirdető nézetek, a gyűlölködés, megvetés, kirekesztés eszméinek terjesztése az emberi civilizáció értékeit veszélyeztetik". Ezzel egyidejűleg az is szerepel az indokolásban, hogy a vélemény elfojtása a véleményt nem teszi meg nem születetté, és nem gátja valamely nézet elterjedésének. A társadalom szellemi gazdagodása a véleményszabadságtól is függ, csak akkor van esély a téves nézetek kiszűrésére, ha szabad és nyilvános vitákban

ütközhetnek ellentétes vélekedések, és ha a mégoly szélsőséges nézetek is napvilágra kerülnek. A nemzetközi kötelezettségek számbavétele után a határozat indokolása úgy összegez, hogy ezek a kötelezettségek nem jelentik azt, hogy a jogalkotó a szabad véleménynyilvánításhoz fűződő alapjogot figyelmen kívül hagyhatná a szélsőséges megnyilvánulások elleni állami fellépés szabályozásakor. A nemzetközi szerződésben foglalt kötelezettségek teljesítését célzó jogalkotás esetében is irányadó az Alkotmány által felállított jogvédelmi mérce, valamint a magyar Alkotmánybíróság által kialakított szükségességi/arányossági teszt. Az Alkotmánybíróság ennek alapján úgy fogalmaz, hogy egy esetleg szükségesnek minősülő, szélsőséges megnyilvánulást tiltó szabálynak is meg kell felelnie az arányosság követelményének. Az Alkotmánybíróság azt is rögzítette ezen határozat indokolásában, hogy a szélsőséges nézetek esetében sem a vélemény tartalma, hanem a közlés közvetlen, belátható következménye alapozza meg a szólásszabadság korlátozását, a polgári jogi, avagy bizonyos esetekben a büntetőjogi felelősségre vonást.

Az Alkotmánybíróság 75/2008 (V.29.) AB számú határozatában ismételten foglalkozott a gyülekezési jog bizonyos kérdéseivel annak kapcsán, hogy megállapította, hogy a gyülekezési jog kiterjed az olyan előzetesen szervezett békés rendezvények megtartására, amelyekre a gyülekezésre alapot adó esemény miatt csak rövid időn belül kerülhet sor, illetve kiterjed az előzetes szervezés nélküli gyűlésekre. Azt is megállapította, hogy önmagában a késedelmes bejelentésre hivatkozással nem tiltható meg azoknak a békés rendezvényeknek a megtartása, amelyek a gyülekezésre okot adó esemény miatt nem jelenthetők be három nappal a tervezett rendezvény időpontja előtt. Az Alkotmánybíróság ezen határozatának indokolása tartalmazza azt, hogy a gyülekezési jog - csakúgy, mint a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadsága - szorosan kapcsolódik a véleménynyilvánítás szabadságához. Gyűlések megszervezésének, megtartásának, az azokon való részvételnek a joga nélkül a nézetek, információk megszerzésének és másokkal való megosztásának, a vélemények közösen történő kialakításának a lehetősége aligha volna megvalósítható. A szólásszabadság és a gyülekezési szabadság kapcsolata tehát legfőképp a közös, nyilvános véleménykifejezést jelenti. ... alkotmánybírónak ezen határozat kapcsán elfoglalt különvéleménye tartalmazta azt, hogy a véleménynyilvánítás általános szabadságától lényegesen különbözik a gyülekezés szabadsága abban, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága nem jár szükségképpen mások alkotmányos jogainak korlátozásával. A gyülekezési jog viszont éppen ilyen, ezért szabályozása az alkotmányértelmezőtől különösen megfontolt és sokoldalú mérlegelést kíván. A véleménynyilvánítás szabadsága nem foglalja magában a jogot arra, hogy mások a kinyilvánított vagy kifejezett véleményt egyáltalán meghallgassák, vagy másképpen tudomást vegyenek róla, sőt a "fogoly közönség" ("captive audience") esetén - amikor a közönség nem térhet ki egy véleménynyilvánítás elől - igazolható a véleménynyilvánítás korlátozása is.

Az Alkotmánybíróság 95/2008 (VII.3.) AB számú határozatában ismételten Btk.-módosítás alkotmányossága tekintetében foglalt állást, az érintett rendelkezés a gyalázkodás tényállása (aki nagy nyilvánosság előtt a magyar nemzettel, vagy a lakosság egyes csoportjaival, így különösen nemzeti, etnikai, faji, vallási csoporttal kapcsolatban olyan kifejezést használ, vagy híresztel, amely alkalmas arra, hogy a csoport tagjainak becsületét csorbítsa, avagy emberi méltóságát megsértse - illetve aki nagy nyilvánosság előtt olyan - különösen önkényuralmi rendszerre vagy eszmére emlékeztető vagy utaló - testmozdulatot tesz, amely alkalmas a magyar nemzet, vagy a lakosság egyes csoportjai, így különösen nemzeti, etnikai, faji, vallási csoport tagjai becsületének csorbítására, avagy emberi méltóságának megsértésére) volt. Az Alkotmánybíróság a köztársasági elnök indítványa nyomán a törvénymódosításról azt állapította meg, hogy az

alkotmányellenes. Az Alkotmánybíróság itt is visszautal korábbi döntéseire azzal, hogy (a szabad véleménynyilvánításhoz való jog) az alapjogi védelem nem tagadható meg pusztán azon az alapon, hogy az elhangzottak mások érdekét, szemléletét, érzékenységet sértik, vagy azok egyes személyekre nézve bántóak, lealacsonyítóak. A szólásszabadság korlátozását az Alkotmánybíróság szerint nem alapozhatja meg a szélsőséges álláspont tartalma, kizárólag annak közvetlen, belátható következménye. Az Alkotmánybíróság visszautal arra is, hogy a véleménynyilvánító nem csak szavakkal, hanem például képek, szimbólumok használatával, valamely ruhadarab viselésével is megoszthatja gondolatait környezetével. Megismétli azt, hogy a jelképhasználat politikai véleménynyilvánítás, amelyet az Alkotmány 61.§.(1) bekezdése védelemben részesít. A korábbi döntések csak a szimbolikus beszéd egy-egy speciális, jól körülhatárolható formájától : a nemzeti jelképek megsértésétől és az önkényuralmi jelképek nem ismeretterjesztő, oktatási, tudományos , művészeti vagy tájékoztatási célú használatától tagadták meg az alkotmányos védelmet. Az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányos demokrácia nem fojtja el a szélsőséges hangokat pusztán azok tartalma miatt. "Demokratikus társadalomban ugyanis az ilyen általános rasszista beszéd nem tud változtatni azon a tényen, hogy az állam szempontjából minden polgár egyenlően értékes és az alapjogokkal egyenlően rendelkező személy."

A jelen bíróság szükségesnek tartja rögzíteni azt, hogy az Alkotmánybíróság ezúttal is - akárcsak a korábbi esetekben - konkrét büntetőjogi tényállások alkotmányosságáról foglalt állást, nem pedig a jelen per tárgyáról. Az Alkotmánybíróság az adott jogszabály konkrét formájáról döntött, ebben az esetben sem mondta ki a vizsgált alapjog (Alkotmány 61.§.(1) bekezdése) korlátozhatatlanságát. Terhére róta a jogalkotónak, hogy a megalkotott szabályok esetében nem tényállási elem, hogy a támadott csoporthoz tartozó személyek bármely módon részesei legyenek a kommunikációnak, a rasszista kijelentéseket meghallgassák, figyelemmel kövessék, azzal más módon kapcsolatba kerüljenek. "Pedig ezek azok az esetek, amikor a véleménynyilvánítás nemcsak egyes személyek érzékenységét, méltóságérzetét, hanem alkotmányos jogát is sérti. Például, ha az elkövető olyan módon nyilvánítja ki szélsőséges politikai meggyőződését, hogy a sértett csoporthoz tartozó személy kénytelen azt megfélemlítve végighallgatni, és nincs módja kitérni a közlés elől ("fogyul ejtett közönség"). Ebben az esetben konkrét személy arra vonatkozó joga érdemes a védelemre, hogy a neki nem tetsző, adott esetben az őt sértő véleményt meghallgassa, vagy más módon vegyen róla tudomást." Az Alkotmánybíróság külön utalt arra, hogy már korábban is nyitva tartotta annak lehetőségét, hogy a törvényhozó közösségek emberi méltóságának védelméről gondoskodjon. Rögzítik, hogy a személyek nemcsak az állampolgárok közösségéhez, hanem e körnél szűkebb csoporthoz, közösséghez is tartoznak. Az egyént e csoporthoz tartozására tekintettel is érheti olyan súlyú és intenzitású jogsérelem, amelyek orvoslására indokolt lehet akár a büntetőjog eszközeit is igénybe venni. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint jogilag is kezelni kell a társadalmi együttélést megnehezítő, és egyúttal jogsérelemmel járó gyalázkodó, becsmérő közlésekkel szembeni fellépést oly módon, hogy egyidejűleg tekintettel kell lennie a szabad véleménynyilvánításra is. Az Alkotmánybíróság foglalkozik azzal is, hogy a magyar jogrendszer a jelenben milyen lehetőségeket biztosít a gyűlöletbeszéd elleni fellépésre. Az indokolás külön kitér arra, hogy a büntetőjog, illetve a polgári jog eszközei is alapvetően a közösség tagjainak egyéni jogérvényesítésén alapulnak. Az Alkotmánybíróság rögzítette azt is, hogy a közélet állapotától is függ az, hogy a lakosság egyes csoportjaival szembeni véleménynyilvánítás milyen hatást gyakorol a megsértett közösséghez tartozókra. A közhatalom gyakorlóinak alkotmányos kötelezettsége, hogy az egyenlő emberi méltóságot tiszteletben tartva és védelmezve folytassák tevékenységüket.

A magyarországi bírói gyakorlat nem tekinthető kiterjedtnek a társadalmi szervezet felosztatása iránt indított perek tekintetében, ami arra is utal, hogy alapvetően nem "szokásos" jogi eszközről van szó. A Fővárosi Bíróság .. P.../2003/44. számú elsőfokú, a Fővárosi Ítéltábla ... Pf..../2005/14. számú jogerős ítéletében - amelyet a Legfelsőbb Bíróság ítéletével hatályában fenntartott - a Vér és Becsület Egyesület felosztatása kapcsán foglalt állást a felosztatáshoz szükséges feltételek mibenlétéről. Az eljáró bíróságok megállapították, hogy az Etv. 16.§.(2) bekezdés b) pontja visszautal az Etv. 2.§.(2) bekezdésének rendelkezésére. Miután pedig ez utóbbi rendelkezés vagylagos felsorolást tartalmaz, ezért bármely ott felsorolt ok megvalósulása maga után vonhatja a felosztatás kimondását. Abban a perben a jelen perhez hasonlóan a kereset tárgya az volt, hogy a felosztatás alapja mások jogainak és szabadságának sérelme megvalósulása lehetett. Abban a perben az eljáró bíróságok arra a következtetésre jutottak, hogy az ott elemzett rendezvényeken elhangzottak a tartalmuk alapján másokkal szemben gyűlöletkeltésre alkalmasak, és az nem más, mint az erőszak érzelmi előkészítése. Az első fokú ítélet rögzíti, hogy az emberi méltóság minden embert megillet, függetlenül attól, hogy melyek az egyes emberek egyedi értékei. A társadalomban mindenki köteles az emberi közösség tagjának emberi mivoltát elismerni, az emberi méltóságot tiszteletben tartani bármilyen megkülönböztetés, tehát a faj, a szín, a nem, a nyelv, a vallás, a politikai, vagy más vélemény, a nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül, azaz mindenkinek tartózkodnia kell az olyan magatartástól, amely mást gátol abban, hogy emberhez méltó magatartást és életvitelt alakítson ki és folytasson. Az ítélet megállapította, hogy ha a megnyilatkozásokban a nem, a faj, a társadalmi helyzet szerinti különbségtétel, vagy bármilyen más hátrányos megkülönböztetés tapasztalható, az a mindenkét egyaránt megillető emberi méltóság tagadását jelenti, ezért közvetetten sérti a társadalom valamelyik csoportjához tartozó minden egyes tagjának emberi méltóságát. Az ott eljáró bíróságok tartalmilag arra a következtetésre jutottak, hogy a mások jogainak és szabadságának megsértése megállapítása független attól, hogy az alapul szolgáló cselekmény(ek) kapcsán született-e konkrét, jogsértést külön is megállapító ítélet, elegendő lehet a jogsérelem absztrakt fennállása is.

A Pp. 3.§.(1) bekezdése értelmében a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el. Ilyen kérelmet - ha törvény eltérően nem rendelkezik - csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő. A (2) bekezdés szerint a bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez kötve van. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakoszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe. A (4) bekezdés szerint a bíróság a bizonyítási indítványhoz, illetve a bizonyítást elrendelő határozatához nincs kötve. A bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését, vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását (kiegészítését, megismétlését), ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen. Az (5) bekezdés rögzíti az ún. szabad bizonyítási rendszer alapelvét oly módon, hogy ha a törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a polgári perben alakoszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához, vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas. E rendelkezések nem érintik a törvényes vélelmeket, ideértve azokat a jogszabályokat is, amelyek szerint valamely körülményt az ellenkező bizonyításáig valónak kell tekinteni. Ez a szabály tette lehetővé a bíróság álláspontja szerint azt, hogy a bíróság a bizonyítékok körében értékelje a **M.G.** Mozgalom 2008 szeptember 14-én tartott országos vezetői értekezletén készült, és egyébként

nem kizárható módon nem teljesen jogszerűen nyilvánosságra került (hozott) felvételtől ... alperesi elnök hozzászólását. Az 5.§.(1) bekezdése értelmében a bíróság - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a felek közötti jogvitát nyilvános tárgyaláson bírálja el. A (2) bekezdés szerint a bíróság a nyilvánosságot indokolt határozatával...az ügyfél kérelmére abban az esetben is kizárhatja, ha az a fél személyiségi jogainak védelme érdekében indokolt. A kérdéses felvétel megtekintése esetében a felek ezen okból külön-külön is kérték a zárt tárgyalás elrendelését, amely kérelemnek a bíróság eleget tett, figyelemmel arra is, hogy a felvételen olyan személyek szerepelnek, akik a felvétel nyilvánosságra hozatalához nem járultak hozzá. A Pp. 163.§.(1) bekezdése értelmében a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el. A (2) bekezdés szerint a bíróság az ellenfél beismerése, mindkét fél egyező, vagy az egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás (Pp. 141.§.(2) bekezdése) ellenére kétségbe nem vont előadása folytán valónak fogadhat el tényeket, ha azok tekintetében kételye nem merült fel. A 163.§.(3) bekezdése alapján a bíróság az általa köztudomásúnak ismert tényeket valónak fogadhatja el. Ugyanez áll azokra a tényekre is, amelyekről a bíróságnak hivatalos tudomása van. Ezeket a tényeket a bíróság akkor is figyelembe veheti, ha azokat a felek nem hozták fel, köteles azonban a feleket e tényekre a tárgyaláson figyelmeztetni. A 164.§.(1) bekezdése értelmében a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el. A 206.§.(1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a per adataival egybevett mérlegelés alapján a bíróság azt is meggyőződése szerint ítéli meg, hogy milyen jelentőséget kell tulajdonítani annak, ha a személyes megjelenésre idézett fél nem jelent meg, vagy a fél vagy képviselője valamely felhívásnak nem tesz eleget, a hozzá intézett kérdésre nem felelt, vagy kijelentette, hogy valamely tény valóságáról nincs tudomása, vagy arra nem emlékszik.

A bíróság fontosnak tartja annak külön rögzítését, hogy a bíróság jogalkalmazó szervezetként még érintőlegesen sem politizálhat. A bíróság a döntésével nem politikai véleményt, értékítéletet fejez ki, hanem a perbe vitt jogkérdésről dönt a hatályos jogszabályok rendelkezései alapján.

A bíróság mindezen általános rendelkezések, szabályok, gyakorlat alapján végezte el a felperes keresetének konkrét vizsgálatát.

A bíróság álláspontja szerint az idézett rendelkezésekből egyértelműen levonható az a következtetés, hogy miközben az alapvető szabadságjogok érvényesülése rendkívüli fontosságú, ezen jogokat mindig társadalmi rendeltetésükkel összhangban, felelősséggel kell gyakorolni, ezen jogokat sem lehet visszaélészerűen felhasználni.

A felperes álláspontjának lényege az volt, hogy az alperes működése nem egyeztethető össze az alkotmányos normákkal és a bírósági gyakorlattal. A felperes szerint az alperes az alapszabályában írt cél szerinti tevékenységet megalakulásától ténylegesen nem végzett, működése ténylegesen abban merült ki, hogy az alapszabályától eltérő célokra létrehozta, megszervezte és működteti a **M.G.** Mozgalmat, a mozgalom tevékenysége az egyesület tevékenységétől nem választható el. A felperes előadta, hogy a gárdisták a **M.G.** tömegrendezvényein katonai alakzatba rendeződve, dobpergésre és vezényszóra menetelnek, főkapitányuk, kapitányaik vannak, működésük során katonai kifejezéseket használnak (ld. szakasz). A felperes szerint az alperes működése a cigányok, illetve a zsidóság, mint

Magyarországon honos népcsoportokhoz tartozó személyek emberi méltóságához, egyenlőséghez és szabadsághoz való jogainak és szabadságának sérelmével jár, az egyesület és a gárda tevékenysége objektíve alkalmas mások jogainak megsértésére. A felperes szerint az alperes által szervezett és működtetett gárda több nyilvános rendezvényén, különösen pedig ..., az ott elhangzott beszédekben az elhangzott kifejezések, utalások összhatásukban alkalmasak voltak arra, hogy a roma társadalom tagjaiban félelmet keltsenek fel, társadalmi feszültséget is keltve. A beszédek pedig alkalmasak voltak arra, hogy megsértsék az emberi méltóságot. A felperes értékelése szerint az alperes a gárdán keresztül közrendvédelmi, közbiztonsági feladatok ellátását kívánja a saját részére, ez pedig ellentétes a rendvédelem állami monopóliumával. A felperes hivatkozott arra is, hogy az alperes a cigányság szegregációját támogatja, és ez ellentétes a Magyar Köztársaság nemzetközi kötelezettségeivel is. A felperes azt is megfogalmazta, hogy, az alperes, visszaélve az egyesülési jog lehetőségeivel intézményesített kereteket (bejegyzett jogi személyt és általa szervezett mozgalmat) teremtettek olyan tevékenységhez (alkotmányellenes nézetek terjesztéséhez), amely mások jogainak és szabadságának sérelmével jár. Az alperes előadta, hogy a rasszista, más népcsoportba tartozó személyeknek a származásukon alapuló kirekesztésére építő eszmék hirdetésére és terjesztésére az egyesülési jog hatálya alá tartozó jogi személy nem hozható létre.

A felperes a lefolytatott bizonyítás eredményét úgy értékelte, hogy az mindenben a felperesi álláspontot támasztotta alá. A felperes szerint különböző forrásokból származó számos bizonyítékkal igazolta azt, hogy a Gárda (**M.G. Mozgalom**) tevékenysége egyáltalán nem független az egyesület tevékenységétől. A felperes utalt arra, hogy a jelen per első tárgyalásáig alperesi részről szóba sem került a **M.G.** függetlensége, az alperes ezt követően váltott taktikát. A felperes hivatkozott arra is, hogy a Mozgalomban 2008 szeptemberében keletkezett belső ellentétek nyomán tett különböző megnyilatkozások, az annak kapcsán összehívott közös vezetői értekezleten tett nyilatkozat ... (az alperesi egyesület elnöke) részéről egyaránt azt igazolták, hogy nincs szó különállásról. A felperes előadta, hogy az alperesi egyesületbe való integrálás szándékával létrehozott Gárda alperesi egyesülettől való elszakadása, valódi értelemben vett függetlenedése sohasem állt szándékában az alperesnek, amelynek tagjai felszólaltak a Gárda rendezvényein, részt vettek a tagok toborzásában. Utalt arra is, hogy az alperes tagja üzemelteti a "**M.G.** hivatalos honlapját", a honlap tartalmára pedig az alperes tartalom-befolyásoló hatással bír. A felperes előadta azt is, hogy az alperes nem vitatottan jelentős anyagi forrásokat biztosított a Gárda működéséhez. A felperes álláspontja szerint az alperes a Gárdát ténylegesen saját szervezeti részeként kezelte, a Gárda függetlenségét csak színlelték, taktikai okokból. A felperes szerint a jelen perben hozandó döntés hatálya a Gárdára is szükségszerűen kihat.

A felperes a tartalmi kérdések vonatkozásában előadta, hogy a bizonyítás eredményeként is megállapítható volt, hogy a tatárszentgyörgyi rendezvény az alperes rendezvénye volt, akkor ... alperesi elnök is az egyesület saját rendezvényeként beszélt róla. A felperes összefoglalóan előadta, és álláspontja szerint bizonyítékok koherens láncolatán keresztül bizonyította azt, hogy a Gárda valójában az alperesi egyesület szerves része, a gárdisták által lebonyolított tatárszentgyörgyi rendezvény pedig az alperesi egyesület rendezvénye volt. A felperes részéről nem vitatták a szabad véleménynyilvánításhoz való jog alkotmányos jelentőségét, de a felperes álláspontja szerint az államnak kötelessége az is, hogy valamennyi állampolgára jogainak biztosításáról gondoskodjon. A felperes előadta azt is, hogy az emberi méltóság "anyajog" minősítéséből következik, hogy annak védelme az egyesülési jog védelmével szemben elsőbbséget élvez. A Gárda működése kapcsán arra hívta fel a figyelmet, hogy a cigányság

lakóházai előtt tartott nagy létszámú, demonstratív vonulások a megfélemlítés célját szolgálták, a gárdista megmozdulásokon elhangzott egyes felszólalások pedig "verbális jogsértést" is jelentettek. A felperes szerint ha valamely társadalmi szervezet tevékenysége alkalmas arra, hogy bármely társadalmi csoport tagjainak emberi méltóságát sértse, ez a felosztatását önmagában megalapozza, ha pedig a felosztatás törvényi indoka fennáll, a szervezetet mérlegelés nélkül fel kell osztatni. A felperes összességében előadta, hogy demokratikus jogállamban megengedhetetlen és az Alkotmánnyal összeegyeztethetetlen, hogy a társadalom egyik csoportja fenyegetse a társadalom másik csoportját, a közrendvédelem feladatát pedig civil szerveződés nem veheti át. Nem lehetségesnek nevezte azt a felperes, hogy egy legálisan létrejött egyesület intézményesített keretben hozzon létre azért, hogy rendszeresen mások emberi méltóságát sértő véleményeket hangoztassanak, ezért kérte az alperes felosztatását.

Az alperes ezzel szemben több tekintetben is teljességgel megalapozatlannak ítélte meg a felperes keresetét. Az alperes szerint társadalmi viták lefolytatásának nem a bíróság a megfelelő fóruma. Az alperes álláspontja szerint az alperes részéről semmilyen jogsértést nem követtek el, ezért vele szemben a jogállami körülmények közötti végső eszköz alkalmazása megalapozatlan. A felperes által kért döntést szükségtelennak és aránytalannak minősítette, amely ellentétes mind az Alkotmánybíróság határozataival, a bírói gyakorlattal, valamint az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatával. Az alperes hangsúlyozta, hogy alapvető emberi jog korlátozása a per tárgya, illetve a bíróságnak arról is állást kell foglalnia, hogy lehet-e korlátozni állampolgárok be nem jegyzett formában való együttműködését, például közterületen történő véleményformálását. Az alperes szerint a felperes nem tudott eleget tenni az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének, az alperesi egyesület és a **M.G. Mozgalom** érdemi azonossága igazolásának. Azt is eldöntendő kérdésnek jelölte meg az alperes, hogy a ... tartott rendezvény ténylegesen kihez köthető, maga az egyesület felosztható-e ténylegesen meg nem történt, vagy csupán vizionált negatív hatások kapcsán. Az alperes előadta, hogy a perben maga a jogbiztonság a tét, a felperes kérelmének helyt adó döntés olyan folyamatot indíthatna el, hogy vélt sérelmek alapján kialakult érzelmek alapján születnének döntések, és a hagyományok ápolásának sérelme is bekövetkezne. Az alperes utalt arra is, hogy az egyébként is a média által mesterségesen a Mozgalomról kialakított torz kép kelt eshetőlegesen félelmet a társadalom bizonyos köreiben, nem pedig a Mozgalom tényleges tevékenysége, amely egyébként igen sokrétű, csak a maga egészében ítéltető meg és amely a valóságban tettekész, jóhiszemű, olyan emberek közössége, akik élhetőbb életet szeretnének.

Az alperes olyan módon értékelte az Alkotmánybíróság 95/2008-as határozatát, hogy a cigányság, illetve a zsidóság kollektív sérelméről tett felperesi előadás kapcsán vizsgálandó, hogy a közösségnek, mint olyannak lehet-e emberi méltósága, illetve történt-e annak bármilyen módon közvetlen veszélyeztetése. Arra a következtetésre jutott, hogy az emberi méltóság védelméhez való jog alanya csak az egyén lehet. Az alperes többszörösen rögzítette, hogy álláspontja szerint az alperesi egyesület és a **M.G. Mozgalom** külön-külön entitások. Az alperes szerint az Alkotmánybíróság sokkal súlyosabb magatartásokat a szabad véleménynyilvánítás körébe tartozónak tekintett, amelyek a Mozgalom esetében fel sem merültek. Az alperes előadta, hogy a felperes nem bizonyította, sőt bizonyítást sem ajánlott fel arra, hogy milyen konkrét, egyéni sérelmek keletkeztek. A tatárszentgyörgyi rendezvény kapcsán az alperes azt állította, hogy az nem az alperes rendezvénye volt, hanem a tőle külön álló **M.G. Mozgalom**é, egyébként pedig magán a rendezvényen egyébként sem történt semmiféle jogsértés, csupán karakteres vélemények kifejtésére került sor. Kifejezte azt is, hogy nem a valós társadalmi kérdéseket másokkal szemben ténylegesen felvető személyeket, szervezeteket kell szankcionálni, megsemmisíteni, hanem az

égető kérdéseket ténylegesen meg kell vitatni. Hangsúlyozta azt is, hogy a nemzetközi gyakorlatnak megfelelően az államnak a szabadságjogok területén a legminimálisabb beavatkozás elvét kell követnie, a jelen esetben szó sincs sem az alperes, sem pedig a Gárda részéről mások jogainak reális, közvetlen veszélyeztetéséről. A külsődleges jegyek tekintetében előadta, hogy az ún. Árpádház-sáv nem önkényuralmi jelkép, sőt a Magyar Köztársaság címerében is szerepel, a formaruha pedig ugyancsak nem jelent senkire sem fenyegetést, hagyományos magyar öltözeten alapul. Külön hangsúlyozta az alperes, hogy számos bizonyítékot csatoltak be arra, hogy milyen jelentős nagyságrendű karitatív és közhasznú tevékenységet végeztek a Mozgalom tagjai, miközben a Mozgalom elfogadottsága, társadalmi elismertsége folyamatosan növekszik. Az alperes teret szentelt annak is, hogy az ügyészség fellépése sérti az egyenlő elbánás elvét is, mert nem lehet "válogatni" olyan alapon, hogy vannak védendő félelmekhez kapcsolódó érdekek, és nem védendő félelmekhez kapcsolódó érdekek. Külön hangsúlyozta azt, hogy önmagában a "közérzet diktátuma" nem lehet parancsoló ok a tiltásra, csak ésszerű félelem lehet a jogi fellépés alapja. Az alperes törvényes képviselője külön is előadta, hogy számtalan bizonyíték igazolja azt, hogy sem az alperes, sem pedig az attól elváltan működő **M.G. Mozgalom** nem veszélyeztet senkit, hanem az erős és békés magyar nemzet építésén kíván dolgozni. Elmondta, hogy álláspontja szerint a cigány emberek jelentős része egyetért az elképzeléseikkel, és amitől egyesek esetleg félnek, az nem az egyesület, vagy a Mozgalom, hanem az a torz fantom, amelyet a cigányság általa súlyosan elmarasztalt vezetői a romák elé kívánnak tárni. Előadta, hogy a keresetet elutasító döntés szolgálná a demokrácia jövőjét.

A bíróságnak a per eldöntése során először valóban azzal a kérdéssel kellett foglalkoznia, hogy jogilag miként kell értékelni az alperesi egyesület és a M.G. Mozgalom viszonyát. A korábbiak szerint ebben a körben csak annyiban volt egyező a felek előadása, hogy az alperes hívta életre a Mozgalmat, illetve, hogy az alperesi egyesület alkalmanként (például az avatások esetében) pénzügyi, anyagi, infrastrukturális segítséget nyújt a Mozgalom számára. A felperes szerint az alperesi egyesület és a mozgalom csak és kizárólag együtt értelmezhető, az alperes működteti és irányítja a mozgalmat, a mozgalom nem más, az egyesület szervezeti egysége. Az alperes nem vitatta ugyan a szoros kapcsolat létét, de hangsúlyozta, hogy nincs szó semmiféle hierarchikus kapcsolatról, az egyesület részéről egyáltalán nem fogalmaznak meg utasításokat, "parancsokat" a Mozgalom irányába, a Mozgalomnak önálló, saját vezetése van. Az alperes részéről előadták, hogy a viszonyt leginkább a "szülő" és a "gyermek" kapcsolatával lehet jellemezni, amelyben a gyermek (a mozgalom) felnövekedvén önállóan cselekszik, ugyanakkor igényt tart (de nem feltétlenül fogadja el) a "szülő"(az alperesi egyesület) iránymutatásaira. Az alperes álláspontja szerint az egyesület és a mozgalom tényleges viszonyát a 2008. szeptember 28-án megkötött "Együttműködési megállapodás" írja le hiteles módon.

A bíróság az összes körülmény mérlegelésével arra a megállapításra jutott, hogy az alperes és a Mozgalom különállása csupán formailag, tudatos "szereposztás" révén érvényesül. Az alperesi egyesület, és főként annak vezető személyiségei (különösen az alperesi egyesület elnöke, ...) játszanak érdemi szerepet a Mozgalom irányításában, határozzák meg annak tényleges irányvonalát. ... a Mozgalom demonstratív rendezvényeinek, az avatásoknak a vezérszónoka, a "Gárda" elveinek, szellemiségének első számú közvetítője a külső szemlélők számára is. Hangsúlyozni kívánja a bíróság azt is, hogy döntő jelentősége van annak is, hogy a külvilág számára a kapcsolat miként jelenik meg. A bíróság szerint a közvélemény számára a "Gárda", mint egységes képződmény jelenítődik meg, nem különítődik el az alperesi egyesület és a

Mozgalom tevékenysége. Jól példázza mindezt az, hogy éppen az alperes (a perben mint egyesület) oldalán beavatkozni kívánó személyek és szervezetek - akik saját nyilatkozataik szerint az átlagnál is fokozottabb figyelemmel kísérik a "Gárda" tevékenységét - szinte kivétel nélkül tartalmilag a külvilág előtt ténylegesen megjelenő Mozgalom munkáját méltatják, annak esetleges megszűnése esetére nézve közlik félelmeiket (nem védené meg őket senki a (cigány)bűnözéstől, nem lennének rendfenntartók a különböző rendezvényeken stb.), vagyis maguk is szinte azonosnak tekintik az alperest a Mozgalommal. Ez alól kivételt jelentett a per utolsó tárgyaláson beavatkozni kívánó ..., aki többször közölte, hogy az alperesi egyesület és a Mozgalom különáll egymástól, viszont tartalmilag még ő is a Mozgalom tagjainak saját egyházi közössége részére nyújtott többszörös segítségét hozta fel annak igazolására, hogy miért lenne káros az egyesület feloszlása.

A bíróság álláspontja szerint főként a jelen per megindítását követően - és nem is csak kimondatlanul kifejezetten arra figyelemmel - egyfajta tudatos "szereposztás" valósult meg, amelyben az egyik oldalon a jogi személyiséggel rendelkező, népfőiskolát (... Főiskola) szervező és a Hangya Szövetkezethez hasonló intézményt létrehozni kívánó társadalmi szervezet "szerepel", a másik oldalon ugyanakkor megjelenik a külső környezet számára a tényleges tevékenységet kifejtő, a jelen per tárgyává is tett magatartásokat ténylegesen tanúsító Mozgalom, amely ugyanakkor jogi személyiség hiányában jogilag "megfoghatatlan" lenne. A bíróság számára ezt a "kettős szereposztást" egyértelműen igazolta ...nak a Mozgalom országos vezetői értekezletén 2008 szeptember 14-én tett nyilatkozata, amelyet a bíróság zárt tárgyalási szakaszban tekintett meg. Itt ő többek között elmondta, hogy az egyesület magatartását a per léte alapvetően meghatározza, például ő maga ezért nem lehet a Mozgalom felesküdtött tagja, noha annak tevékenységével teljes mértékben azonosul. Elmondta, hogy az egyesület egyik szerepe az, hogy a "legalitás auráját biztosítsa" a Mozgalom számára, illetve az is, hogy a peres eljárás számára az egyesület "dobható oda", miközben a bírósági eljárás eredményétől függetlenül a Mozgalom folytathatja a tevékenységét. A bíróság ehhez képest súlytalannak találta az ugyanezen felvételen tett azon nyilatkozatát, hogy ő saját személyében a Mozgalom önállóságának híve.

A felperes az azonosság igazolására az említett felvételen kívül több bizonyítékot csatolt, illetve több bizonyítékra hivatkozott. Önmagában nem volt vitatott az a tény, hogy rövid ideig ... (aki akkor az alperesi egyesületnek is tagja volt) volt a **M.G.** Mozgalom "tiszteletbeli főkapitánya", aki az első avatáson, 2007 augusztus 25-én aktív szerepet vállalt. A bíróság szerint a felperesnek azon állításait nem sikerült bizonyítania, hogy az alperesi egyesület részéről rendfokozatokat adnának a Mozgalom tagjainak, illetve részükre egyenruhát biztosítanak, miként azt sem sikerült kétséget kizáróan megállapítania a bíróságnak, hogy a Mozgalom kapitányainak és főkapitányának kiválasztásában mi az alperesi egyesület formalizált szerepe, de az rögzíthető volt, hogy az alperesnek, illetve ...nak, az egyesület elnökének meghatározó szerepe volt személyi döntésekben. A felvételen elmondta, hogy ő maga kapott sok szemrehányást azért, mert a bele helyezett bizalommal vezető pozícióban maradt ..., a később lemondott, majd a Mozgalomból kizárt (**M.G.** Mozgalom) főkapitány. Ilyen körülmények között a bíróság nem tulajdonított érdemi jelentőséget annak, hogy az egyesület tagjai formailag valóban nem voltak egyben a Mozgalom felesküdtött tagjai. A bíróság az alperes által meghallgatni kért tanúk (... , ..., ...) tanúvallomásait ebben a körben a tényállás alapjául elfogadni nem tudta, mert az egyéb bizonyítékok ezzel ellentétesek voltak, és a tanúk közül ... az egyesület tagjaként, ... a Mozgalom (volt) főkapitánya, ... pedig mint a Mozgalom jelenlegi főkapitánya érdektelennek nem volt

tekinthető. Ráadásul ... a Mozgalomban 2008 szeptemberében bekövetkezett konfliktusokat követően a felperes által csatolt nyilatkozatok tanúsága szerint legalábbis részben másként ítélte meg az alperes (illetve elnöke) és a Mozgalom egymáshoz való viszonyát, mint a jelen perben tett tanúvallomásában. A rendelkezésre álló adatok szerint - és ez a zárt tárgyalási szakaszban megtekintett felvételen el is hangzik - a www.m.g.hu <<http://www.m.g.hu>> honlap az alperes és a Mozgalom "közös honlapja", ráadásul annak tartalmára olyan mértékben befolyással bír az egyesület elnöke, hogy egy bizonyos közlemény (.....rendezvényre tervezett beszéde) megjelentetését meg tudta akadályozni. A bíróság szerint a "kettős beszéd" nem engedhető meg annyiban, hogy legalábbis részben más álláspontot jelenítünk meg "belső használatra" és mást a külvilág vagy a bíróság felé. A bíróság szerint tehát összességében az volt megállapítható, hogy az alperes s egyesület nem egyetlen, de legfőbb tevékenysége a Mozgalom létrehozása, működtetése, érdemi irányítása és pénzügyi támogatása - ehhez képest tehát a felperesi keresettel érdemben megegyezően nem a különállás, hanem a szimbiózisban való működés volt megállapítható az alperes és a Mozgalom viszonylatában. Erre figyelemmel a bíróság szerint az alperes érdemben nem háríthatja el a felelősséget olyan megmozdulások tartalmáért, amelyek a külvilág számára a "Gárdához" voltak köthetőek.

A kereset egyik alapvető kiindulópontja volt a 2007 december 9-én ... tartott rendezvény, amely a "M.G. a vidék közbiztonságáért" címet viselte. A korábbiak szerint az alperes ezen rendezvénytől nem határolható el. A rendőrséghez intézett bejelentés, amely az alperesre közvetlenül utaló fejléces papíron történt, egyértelműen azt tartalmazta, hogy az alperes rendezvényéről van szó. A bíróság súlytalannak találta a bejelentést aláíró ... tanúnak (a M.G. Mozgalom akkor Pest megyei, jelenlegi országos főkapitánya) azt az előadását, hogy ő tapasztalatlansága okán jelölte meg a rendezvényt az alperes rendezvényeként, annál is inkább, mert az előzetes polgármesteri tiltakozás kapcsán az interneten az alperes elnöke is saját rendezvényként jelölte meg az eseményt. A bíróság szerint tehát az ott történtek ezen okból is, és az alperes és a Mozgalom közötti, korábbiakban részletezett közvetlen összefüggés miatt az alperesi felelősségi körbe tartoznak. A bíróság az ítéletnek a megállapított tényállást rögzítő részében már leírta az ott történtek lényegét, azt megismételni nem kívánja.

A rendezvényt követően ..., a M.G. Mozgalom országos főkapitánya a www.m.g.hu <<http://www.m.g.hu>> honlapon köszönőlevelet tett közzé, amelyben az eseményt az első avatás után bekövetkezett legkiemelkedőbb eseményének nevezte. Arról írt, hogy a gárdisták bátor kiállást tanúsítottak, "tisztességgel és becsülettel képviselték a társadalom azon rétegét, amely úgy gondolja, hogy a probléma - a cigánybűnözés - robbanással fenyegető, megoldásra váró feladat". Ez a közlemény, amely az alperes és a M.G. Mozgalom "közös honlapján" jelent meg, egyértelműen megerősítette a bíróság szerint azt, hogy a rendezvény lényege valóban a "cigánybűnözés" kategóriájának középpontba helyezése volt. Ez az általánosító, egyértelműen faji, etnikai alapokon álló kategória alkalmazása sérti az egyenlő emberi méltóság alapeszméjét a bíróság szerint. Ráadásul nem egyszeri alkalomról volt szó, hanem ezt a "szókimondást" az alperes által irányított M.G. Mozgalom részéről a későbbiekben is a legnagyobb erényként tüntették fel. A bíróság szerint ezzel mintegy programmá tették az emberek közötti megkülönböztetést, mindezt pedig több esetben erődemonstrációnak minősülő, megjelenési módjában másokat megfélemlítő felvonulások formájában is kifejezésre juttatták. A megkülönböztetésre utal az is, hogy a cigányság által lakott utcákban történő vonulást fontosnak, lényegi elemnek tartották. A bíróság szerint a szinte feladatszerű félelemkeltés nem lehet alkotmányosan elfogadott cél vagy szerep.

Az alperes többszörösen hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának elvi jelentőségének tekintett eseti döntéseire azzal, hogy azokban az EJEB csak rendkívül indokolt esetben látja indokoltnak alapvető szabadságjogok korlátozását, közvetlen és tényleges veszély fennállását megkövetelve. Az alperes teljes terjedelmében csatolta a ... kontra Magyarország ügyben hozott határozatot. Ebben az EJEB ismételten kiemelte, hogy az Európai Emberi Jogi Egyezmény 10. Cikk 2. pontja kevés teret enged politikai szónoklatok és közérdekű viták korlátozására, és a véleménynyilvánítás szabadsága nem csak a kedvezően fogadott eszméket és nézeteket illeti meg, illetve a korlátozás mögött "nyomós társadalmi szükségletnek" kell megjelennie. Az EJEB kifejtette azt is, hogy a kellemetlen érzések, érzelmek még indokoltságuk esetén sem határozhatják meg önmagukban a véleménynyilvánítás szabadságának határait. A jelen bíróság ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy ebben a perben nem büntetőjogi szankció alkalmazásáról van szó, és nem csupán szónoklatok önmagában történő megítéléséről van szó. A bíróság álláspontja szerint a jelen esetben az egyesülési jog korlátozásának nem előfeltétele az, hogy konkrét bűncselekmény is megállapításra kerüljön, vagy fizikai erőszak megvalósuljon, verbális megnyilvánulások, erődemonstrációk is alkalmasak lehetnek a korábbiak szerint jogsértő hatás kiváltására.

A felperes előadta, hogy a félelemkeltésnek egy sajátos eszköze a katonai alakzatok és vezényszavak használata mellett az alperes által irányított **M.G.** Mozgalom részéről az alkalmazott fekete-fehér egyenruha, a hozzá alkalmazott Árpád-sávossal és jelvénnel, tekintettel bizonyos jelképeknek, szimbólumoknak az 1944-45-ös vészidőszakban játszott szerepére. A felperes utalt arra, hogy az alperes állítása szerint csak az tekinthető igazán gárdistának, aki rendelkezik ezzel a ruházattal. Az alperes ezzel szemben előadta, hogy nem egyenruháról, hanem formaruháról van szó, az ősi magyar történelmi jelképek használata pedig még akkor sem kifogásolható, ha azok egyes elemeivel rövid időre bizonyos személyek vagy mozgalmak visszaéltek. Az alperes szerint a ruházat egy régi magyar viselet modernizált formája. A korábbiak értelmében jelképek, illetve ruházatok is a véleménynyilvánítás egyik típusát jelentik. A bíróság álláspontja szerint nem a közvetlen elnevezésnek van döntő jelentősége a kötelezőnek tekintett ruházat megítélésében. A bíróság szerint a megvalósult ruházat - a megalkotók szándékaitól akár függetlenül is - az említett nyilas vészidőszakhoz tapadó történelmi tapasztalatok okán, az azóta eltelt történelmileg rövid időre is figyelemmel objektíve alkalmas lehet egyes kisebbségek történelmi érzékenységének megsértésére.

A bíróság szükségesnek tartja annak rögzítését, hogy önmagában a biztonságos élet, a javuló közbiztonság iránti igényt a bíróság is teljesen természetesnek tartja, ugyanakkor egy civilizált jogállamban nem lehet megtörni az erőszak alkalmazásának állami monopóliumát. Az alperes részéről ugyan folyamatosan hangoztatták, hogy ezt természetesen tiszteletben tartják, ugyanakkor a közvélemény irányába az kép adódik, hogy a "Gárda" hívásra "jön és rendet csinál", illetve, hogy a Gárda a lakosság "védelmezője" és korábban azt az elképzelést is propagálták, hogy a Gárda lesz az eljövendő Nemzetőrség gerince, illetve a "XXI. század csendőrsége" (ez utóbbit ..., az alperesi egyesület tagja jelentette ki). Nem vitatható érdemben, hogy a közbiztonságért felelős szervek munkáját javítani, fejleszteni szükséges, hogy növelni kell, vagy lehet az öntevékenység szerepét is (amelyhez keretet adhat a polgárőrség létező intézménye), de az alperes, illetve a Gárda által javasolt módon, bűnbakok megjelölésével, népcsoport, nemzetiség megbélyegzésével, illetve félelem keltésével a megoldás nem lehetséges a jogállam keretei között a bíróság szerint. A bíróság jelen ítélete nyilvánvalóan nem azt vitatja,

hogy a bűnözés létező társadalmi jelenség, azt sem vitatja önmagában, hogy az elkövetők között vannak roma (cigány) származású személyek, de a bíróság szerint a jelenségre nem a nemzetiség kollektív és kirekesztő jellegű megbélyegzése és félelemben tartása a válasz. A bíróság hangsúlyozni kívánja azt is, hogy a bíróság senkinek a hazafias érzéseit és annak komolyságát nem kérdőjelezi meg, ugyanakkor álláspontja szerint a hazafiságot (a magyarságot) alapvetően nem másokkal szemben, nem mások ellenében kell megfogalmazni.

Az alperes hivatkozott arra is, hogy kétséges a kereset vonatkozásában az is, hogy miközben a felperes megsértett jogként az emberi méltóság védelméhez fűződő jogot jelölte meg, ezen jog csak az egyént illelheti meg, közösség méltósága érdemben nem is értelmezhető. A bíróság ezt a kifogást nem találta alaposnak. A korábban részletesen ismertetett alkotmánybírósági határozatokban, így az alperes által itt külön is felhívott 95/2008-as határozatban is szerepel védett jogi tárgyként a közösségek méltósága, az egyesülési jogról szóló törvény "mások jogait" is védeni rendeli, és kifejezett törvényi felhatalmazást ad az ügyészségnek (és csak az ügyészségnek) bizonyos jogsértések esetén a felosztatás iránt (is) a keresetindításra. Miután pedig az ügyészség ennek megfelelően járt el, a bíróság szerint törvényi felhatalmazása alapján járt el a közösség(ek) egyenlő emberi méltósághoz való jogának érvényesítése körében.

A bíróság nem találta alaposnak az alperesnek azt a hivatkozását, hogy a felperes keresetindítása diszkriminatív lett volna az alperessel szemben azért, mert az alperes szerint a felperes nem lép fel olyan társadalmi szervezetekkel szemben, amelyek működése az alperes értékelése szerint az alperessel ellentétben éppen hogy alkalmas a társadalom széles rétegeinek megbotránkoztatására. Ebben a körben utalt a Kendermag Egyesület és azon szervezetek tevékenységére, amelyek rendszeresen megkoszorúzzák például a Szabadság téri szovjet emlékművet. A felperes megjegyezte ebben a körben azt, hogy más szervezetek tevékenysége nem irányul harmadik személyek ellen. A bíróságnak a jelen per keretei között eleve nem lehet feladata értékelni a felperes keresetindítási gyakorlatát, és azt sem, hogy a perben nem szereplő társadalmi szervezetek miként végzik a tevékenységüket. A bíróság szigorúan a kereseti kérelemhez van kötve, ezért csak azt vizsgálhatta, hogy a felperes jogosult volt-e a jelen per megindítására, erre pedig már a korábbiakban igenlő választ adott.

A bíróság álláspontja szerint a perbe beavatkozást kérők a perben érdemben releváns bizonyítékot nem szolgáltatottak. A felperesi oldalon beavatkozást kérők alapvetően azt fejezték ki, hogy egyes kisebbségeket képviselő társadalmi szervezetek valóban úgy ítélték meg, hogy az alperesi egyesület és a vele szorosan együtt létező **M.G. Mozgalom** tevékenysége valóban alkalmas arra, hogy a társadalom egyes rétegeiben indokoltan félelmet keltsen. Az alperes oldalán beavatkozást kérők részben érzelmi azonosulást fejeztek ki az alperes, a **M.G.** tevékenységével, részben pedig néhány esetben (... , ..., Dr. ...) a bíróság által más perekből ismert egyéni nézeteik, problémáik ismertetését helyezték előtérbe, ez utóbbiakkal a bíróság a jelen per keretei között nyilvánvalóan nem foglalkozhatott. A bíróság a beavatkozást kérők által előadottaknak a korábbiak szerint annyiban tulajdonított érdemi jelentőséget, hogy az alperes, illetve a Gárda működése ténylegesen milyen érzeteket, illetve speciális "elvárásokat" váltott ki.

A bíróság az összes körülmény mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy az alperes, a vele szimbiózisban együtt létező M.G.Mozgalom működésén keresztül meghatározó módon olyan tevékenységet végez, amely ténylegesen sérti egyes kisebbségek tagjai egyenlő emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogait. Demokratikus jogállamban még a

véleménynyilvánítás szabadsága alapelvének természetes elfogadása mellett sem fogadható el az emberek közötti megkülönböztetés programja tétele, amely ellentétes az emberi méltóság alapeszméjével. A bíróság szerint ez a tevékenység eléri azt a szintet, amely szükségessé és arányossá teszi a polgári jog oldaláról a legsúlyosabb jogkövetkezmény bíróság általi alkalmazását, ezért a bíróság az 1989. évi II. törvény 16.§.(2) bekezdés d) pontja alapján az alperesi egyesületet feloszlatta.

A bíróság fontosnak tartja annak rögzítését, hogy az ítélet hatálya közvetlenül nem terjed ki a M.G. Mozgalom elnevezésű szerveződésre, mert bár a bíróság az összes körülmény mérlegelésével a korábbiak szerint arra a következtetésre jutott, hogy az alperes éppen a Mozgalom létrehozásával, irányításával, jogsértőnek minősített megnyilvánulásaival adott alapot a feloszlítás kimondására, önmagában ez a jogi személyiséggel nem rendelkező, ezáltal közvetlenül perbe nem vonható Mozgalom helyzetét közvetlenül nem érinti, már csak azért sem, mert közvetlenül erre vonatkozó kereseti kérelem sem került (kerülhetett) előterjesztésre. A jelen ítélet semmilyen módon nem jelenti gátját annak, hogy akár egyének, akár csoportok bármilyen karitatív vagy közhasznú munkát végezzenek, ezt a döntés nem tilalmazza és még véletlenül sem tekinti jogsértőnek.

A társadalmi szervezet megszűnésekor (a feloszlítás a korábbiak szerint a megszűnés egyik esete) a meglévő vagyonról rendelkeznie kell a bíróságnak. Miután nem merült fel adat arra, hogy az egyesület bankszámláján lévő pénzüsszegen felül az alperesnek bármely egyéb vagyona lenne, a bíróság az Etv. 21.§.(2) bekezdése alapján - a keresettel egyező tartalommal úgy rendelkezett, hogy a határozat jogerőre emelkedésekor a számlán meglévő pénzüsszeg állami tulajdonba kerül, és azt a számlavezető pénzüintézet a Magyar Államkincstárnak a rendelkező részben meghatározott számú számlájára tartozik átutalni.

A pernyertes felperes oldalán perköltség-igény nem merült fel, ezért erről a bíróságnak rendelkeznie nem kellett. Az alperes az 1990. évi XCIII. törvény 5.§.(1) bekezdés d) pontja alapján személyes illetékmentességet élvez, ezért a le nem rótt 21.000 Ft kereseti illetéket a 6/1986 (VI. 26.) IM. sz. rendelet 14.§.-a alapján a Magyar Állam viseli.

Budapest, 2008. december 16.

**dr. Pataki Árpád sk.
tanácselnök**